

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНІЙ ІНСТИТУТ

ДонНТУ

Кафедра «Транспортні технології»

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ
«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ» (ДЛЯ
СТУДЕНТІВ НАПРЯМУ ПІДГОТОВКИ 6.070101 СПЕЦІАЛЬНОСТІ
«ОРГАНІЗАЦІЯ І РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ»)**

16/64-2011-02

Горлівка – 2011

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНИЙ ІНСТИТУТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Директор АДІ ДВНЗ «ДонНТУ»
_____ М.М. Чальцев
20.03.2011 р.

Кафедра «Транспортні технології»

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ
«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ» (ДЛЯ
СТУДЕНТІВ НАПРЯМУ ПІДГОТОВКИ 6.070101
СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ОРГАНІЗАЦІЯ І РЕГУЛЮВАННЯ
ДОРОЖНЬОГО РУХУ»)**

16/64-2011-02

«РЕКОМЕНДОВАНО»
Навчально-методична
комісія факультету
«Транспортні технології»
Протокол № 6 від 11.02.2011 р.

«РЕКОМЕНДОВАНО»
Кафедра
«Транспортні технології»
Протокол № 6 від 10.02.2011 р.

УДК 656.13 + 656.039 (07)

Методичні вказівки до виконання практичних занять з дисципліни «Правове регулювання дорожнього руху» (для студентів напряму підготовки 6.070101 спеціальності «Організація і регулювання дорожнього руху») / укладачі: А.В. Куниця, М.С. Виноградов, А.В. Меженков. – Електрон. дані. – Горлівка: ДВНЗ «ДонНТУ» АДІ, 2011. – 1 електрон. опт. диск (CD-R); 12см. – Систем. вимоги: Pentium; 32 RAM; WINDOWS 98/2000/NT/XP; MS Word 2000. – Назва з титул. екрану.

Містять теоретичні відомості, методику виконання і контрольні запитання по кожній темі практичного заняття, зразки заяв, свідоцтв, посвідчення водія та талона до нього, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу і тимчасовий реєстраційний талон.

Укладачі: Куниця А.В., д.т.н., проф.
Виноградов М.С., к.т.н., доц.
Меженков А.В.

Відповідальний за випуск: Куниця А.В., д.т.н., проф.

Рецензент: Нужний В.В., к.т.н., доц. кафедри
«Транспортні технології»

© Державний вищий навчальний заклад
«Донецький національний технічний університет»
Автомобільно-дорожній інститут, 2011.

ЗМІСТ

Загальні положення	4
Практичне заняття 1. Система правового регулювання дорожнього руху (2 години)	5
Практичне заняття 2. Участь державних і виконавчих органів влади в забезпеченні безпеки дорожнього руху (2 години)	18
Практичне заняття 3. Порядок видачі посвідчення водія і допуск до керування транспортними засобами (4 години)	25
Практичне заняття 4. Автомобільні дороги і вулиці, правові вимоги щодо будівництва, реконструкції та їх ремонту (4 години)	37
Практичне заняття 5. Допуск транспортних засобів до участі в дорожньому русі (4 години)	44
Список рекомендованої літератури	60
Додаток А Зразок свідоцтва про закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв	61
Додаток Б Зразок заяви на одержання, обмін, одержання дубліката посвідчення водія (талона до посвідчення)	62
Додаток В Зразок посвідчення водія та талона до посвідчення водія ..	63
Додаток Г Зразки заяв (для фізичних осіб і організацій) на одержання свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу	66
Додаток Д Екранна форма вводу інформації про реєстрацію транспортного засобу	70
Додаток Е Зразок свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу ...	71
Додаток Ж Зразок тимчасового реєстраційного талону	72
Додаток К Зразок заяви (для фізичних осіб і організацій) про зняття з обліку транспортного засобу	73

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

У сучасних умовах проведення економічної реформи в Україні істотного значення набуває діяльність, яка спрямована на удосконалення організації дорожнього руху згідно з Законом України «Про дорожній рух».

Метою вивчення дисципліни «Правове регулювання дорожнього руху» є розгляд Закону України «Про дорожній рух» та інших правових норм, на базі яких здійснюється організація і регулювання дорожнього руху.

Закон України «Про дорожній рух» визначає правові й соціальні основи дорожнього руху з метою захисту життя і здоров'я громадян, створення безпеки і комфортних умов для учасників руху й охорони навколишнього природного середовища. Закон регулює суспільні відносини в сфері дорожнього руху і його безпеки, визначає права, обов'язки і відповідальність учасників дорожнього руху. Таким чином, головне завдання дисципліни – формування бази знань, необхідних для розуміння правових закономірностей дорожнього руху.

Фахівці, що закінчують вищі навчальні заклади за фахом «Організація і регулювання дорожнього руху», повинні вміти робити правовий аналіз конкретних суспільних відносин у сфері дорожнього руху, використовувати отримані правові знання у своїй практичній діяльності.

Методичні вказівки складено відповідно до програми спеціальності «Організація і регулювання дорожнього руху».

Метою практичних занять є закріплення теоретичних знань з дисципліни «Правове регулювання дорожнього руху».

Завдання практичних занять – навчитися виконувати правовий аналіз конкретних суспільних відносин під час організації дорожнього руху і готувати й складати правову документацію.

Під час підготовки до виконання практичних занять не слід обмежуватися списком літератури, що рекомендується. Необхідно розширювати бібліографію кожної теми заняття, звертаючись за консультацією до викладачів кафедри і бібліотечних працівників.

Практичне заняття 1

Тема. Система правового регулювання дорожнього руху
(2 години)

Мета заняття:

1. Ознайомитися з державним управлінням у сфері дорожнього руху.
2. Розглянути правову основу функціонування державної системи забезпечення безпеки дорожнього руху.
3. Розглянути недоліки і способи розв'язання проблеми, пов'язаної з безпекою дорожнього руху в Україні.

Завдання:

1. Проаналізувати недоліки, які пов'язані з забезпеченням безпеки дорожнього руху в Україні.
2. Проаналізувати способи розв'язання проблем, які пов'язані з безпекою дорожнього руху в Україні.

1.1 Загальні відомості

1.1.1 Державне управління у сфері дорожнього руху

В Україні створена державна система забезпечення безпеки дорожнього руху, сутність якої полягає у тому, що всі міністерства і відомства, що мають відношення до дорожнього руху, усі посадові особи й громадяни зобов'язані забезпечувати дотримання загальнодержавних нормативів, спрямованих на запобігання аварійності під час дорожнього руху і її наслідків.

Державне управління у сфері дорожнього руху та його безпеки здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевими органами державної виконавчої влади та спеціально уповноваженими на це державними органами. Законом України "Про дорожній рух" визначена їх компетенція.

Безпосереднє виконання завдань щодо забезпечення безпеки дорожнього руху покладене на Державну автомобільну інспекцію (ДАІ), яка є складовою частиною міліції і входить в систему МВС України. Апарати ДАІ є структурними підрозділами органів внутрішніх справ. У МВС України є Головне управління Державної автомобільної інспекції, в ГУМВС Автономної Республіки Крим – управління ДАІ. В управліннях внутрішніх справ відповідних областей діють управління (відділи) ДАІ, а в міських та районних органах внутрішніх справ – відділення (відділи, групи)

державтоінспекції. Крім цього, до складу ДАІ входять стройові підрозділи дорожньо-патрульної служби, підрозділи дорожнього нагляду, реєстраційно-екзаменаційні підрозділи, спеціалізовані монтажні-експлуатаційні, а також інші підрозділи, діагностичні станції для проведення періодичних технічних оглядів автотранспортних засобів. На базі відділень спеціальної служби міліції, відділень міліції на контрольно-пропускних пунктах, спеціальних стаціонарних пунктах міліції та стройових підрозділів дорожньо-патрульної служби, що обслуговують дороги державного значення, створено відділи дорожньої міліції на автомагістралях [1].

1.1.2 Правова основа функціонування державної системи забезпечення безпеки дорожнього руху

Забезпечення безпеки дорожнього руху – предмет постійної уваги органів державної виконавчої влади. Правову основу функціонування державної системи забезпечення безпеки дорожнього руху складають постанови Кабінету Міністрів України та Закони України.

Основним державним нормативним актом, що визначає правові та соціальні основи дорожнього руху, є Закон України "Про дорожній рух". Мета цього закону – захист життя та здоров'я громадян, створення безпечних і комфортних умов для учасників дорожнього руху та охорони навколишнього середовища.

Закон регулює громадські відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки і визначає права, обов'язки і відповідальність суб'єктів – учасників дорожнього руху, міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, об'єднань, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та господарювання.

Правову основу організації дорожнього руху складають Правила дорожнього руху (ПДР). В Україні встановлено правосторонній рух транспортних засобів. Порядок початку руху, зміни руху за напрямком, розташування транспортних засобів і пішоходів, вибір швидкості руху та дистанції, обгону та стоянки, проїзду перехресть, пішохідних переходів і залізничних переїздів, зупинок транспортних засобів загального користування, користування зовнішніми світловими приладами, правил користування пішоходів, проїзду велосипедистів, а також питання організації руху та його безпеки регулюються Правилами дорожнього руху, затвердженими постановою №1306 Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 р. із подальшими уточненнями.

Серед інших нормативних актів, що регулюють безпеку дорожнього руху, важливе місце посідають Закон України "Про міліцію", постанови Кабінету Міністрів України, кодекси, положення, настанови і правила, Положення про Міністерство внутрішніх справ України, Положення про

Головне управління Державної автомобільної інспекції МВС України, Положення про Державну автомобільну інспекцію, Положення про порядок видачі посвідчення водія та допуску громадян до керування транспортними засобами, Настанова по дорожньо-патрульній службі державної автомобільної інспекції МВС України, Правила державної реєстрації та обліку автомобілів, самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів всіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів та мотоциколясок, Правила проведення державного технічного огляду автомобілів, автобусів, мототранспорту та причепів, Правила дорожнього руху, Положення про дорожню міліцію Державної автомобільної інспекції МВС України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кримінальний кодекс України.

1.1.3 Визначення проблем, які пов'язані з безпекою дорожнього руху в Україні

У транспортній системі України автомобільний транспорт має широку сферу застосування як самостійний вид транспорту, а також як з'єднуючий ланцюг між іншими видами транспорту. На автомобільному транспорті здійснюється перевезення людей і вантажів, надаються інші транспортні послуги і він характеризується високою маневреністю, що дає можливість перевезення від пункту відправки до пункту призначення без перевантаження по шляху пересування. З іншого боку, автомобільний транспорт є джерелом підвищеної безпеки для людей, вантажів, що перевозяться, навколишнього середовища.

Людина, її життя, здоров'я і безпека відповідно до Конституції України визнані найвищою соціальною цінністю в нашій державі. Однак порівняно з країнами Європи стан безпеки дорожнього руху в Україні можна охарактеризувати, як вкрай незадовільний через високий рівень смертності та дорожньо-транспортного травматизму.

Щорічно тисячі громадян нашої держави гинуть, стають інвалідами, що спричиняє глибокі душевні страждання мільйону громадян – як самим потерпілим, так і їх близьким та родичам.

Непоправною втратою для суспільства є загибель або каліцтво дітей, молоді, це завдає величезної шкоди майбутньому держави.

Відносна кількість загиблих в Україні у 7 – 10 разів більша, ніж у розвинених країнах. Наслідки дорожніх транспортних пригод (ДТП) в Україні завдають збитків у розмірі 1,4 % ВВП. Через кілька років кількість автомобілів, ризики аварійності й збитки подвояться. Якщо не вжити кардинальних заходів з підвищення безпеки на дорогах, будуть стримуватися інвестиції в економіку країни, через небезпеку пересування та транспор-

тування. Важливим аспектом міжнародних відносин є ставлення до життя і здоров'я людини [2].

1.1.4 Аналіз причин виникнення проблем, які пов'язані з безпекою дорожнього руху в Україні

Стан безпеки дорожнього руху в Україні й наслідки ДТП є одними з найгірших у Європі. За останні десять років внаслідок 391 134 ДТП загинуло 62 141 особа, травмовано – 445 832 особи. У 2010 році в Україні зареєстровано 45,5 тис. ДТП, в яких загинуло 6867 і травмовано 55,6 тис. осіб. Кожний шостий з травмованих у ДТП потребує постійного стороннього догляду і соціального захисту з боку держави.

В Україні відношення кількості загиблих у ДТП на 1 млн автомобілів у 7 разів більше ніж в ЄС і США і у 10 разів більше ніж у Японії. Кількість загиблих на 1 млрд автомобіле-кілометрів в Україні – 97, в Німеччині – 14 (у 7 разів менша), в Швеції – 8 (у 12 разів менша). Тяжкість наслідків ДТП в Україні в 1,5 – 5 разів вища.

Кількість загиблих у ДТП в Україні становить 13 % від загиблих у дорожніх пригодах усієї Європи, тоді як кількість автомобілів складає лише 2 % від усього європейського автомобільного парку. Ймовірність потрапити в дорожньо-транспортну пригоду зі смертельним наслідком в Україні у п'ять разів вища, ніж у західноєвропейських країнах. Україна потрапила у групу країн найвищого ризику щодо безпеки пішоходів.

У 2010 році загибель більше 74 % постраждалих в ДТП спричинена порушеннями правил дорожнього руху водіями, переважно приватного автотранспорту. Основними причинами ДТП, які призвели до смертельних наслідків є: невідповідна швидкість руху (49 %); порушення правил маневрування (21 %); виїзд на смугу зустрічного руху (20 %); керування транспортом у нетверезому стані (5 %); порушення правил проїзду перехрестя (4 %).

Таким чином, для усунення негативного стану, який є в сфері безпеки дорожнього руху, в Україні розроблена державна програма підвищення безпеки дорожнього руху в Україні.

Метою Державної Програми підвищення безпеки дорожнього руху в Україні є розроблення нормативно-правових документів та заходів, направлених на зменшення до 2012 року вдвічі кількості фатальних випадків під час ДТП, підвищення рівня безпеки, створення перспективної та ефективною системи управління у сфері дорожнього руху.

1.1.5 Недоліки і способи розв'язання проблем, пов'язаних з безпекою дорожнього руху в Україні

В Україні є недосконалими законодавство про безпеку дорожнього руху (БДР) та система управління безпекою. Функції управління, виконання а також функції контролю за виконанням та за ефективністю управління покладено на один і той же орган – Міністерство внутрішніх справ України. Така організація управління не ефективна, оскільки порушено основні принципи побудови системи управління; відсутній незалежний позавідомчий орган державного управління безпекою дорожнього руху; не розділені функції виконання та функції контролю за виконанням обов'язків забезпечення БДР між виконавчими органами влади; законодавством не встановлено завдання та відповідальність виконавців за ненадане виконання покладених функцій.

Відсутні конкретні вимірні цілі та відповідальність виконавців за їх реалізацію. Не забезпечено об'єктивне, незалежне, незацікавлене формування висновків чи рішень стосовно розслідування ДТП. Орган, що зобов'язаний контролювати власну ефективність і давати оцінку своїй роботі та на підставі цього, удосконалювати систему – не забезпечує об'єктивності й ефективності. Три чверті загиблих в ДТП громадян ДАІ МВС визначила як таких, що загинули з вини водіїв. Разом з тим, ДАІ відповідальна за допуск водіїв до керування колісними транспортними засобами (КТЗ) і вона ж контролює їх під час руху.

У переважній більшості країн до функцій дорожньої поліції віднесено чотири функції: контроль за дотриманням вимог правил дорожнього руху на вулицях та дорогах; безпосереднє керування дорожнім рухом на вулицях та дорогах; первинний розбір та реєстрація ДТП; допомога водіям та пішоходам. В Україні ДАІ неефективно виконує десятки функцій.

Напрямки удосконалення системи управління:

1. Утворити державний комітет (агентство) з управління системою безпеки дорожнього руху.

2. Реформувати ДАІ МВС в орган дорожнього нагляду та регулювання руху.

3. Визначити сферу відповідальності учасників та конкретні вимірні цілі для кожного центрального та місцевого органу влади щодо удосконалення системи управління БДР та зменшення рівня аварійності.

а) Дослідження проблем безпеки дорожнього руху, системи аналізування ДТП та їх статистичного обліку.

ДТП – явище, що піддається раціональному аналізу і коригувальним діям. Однією з причин високого рівня аварійності та неефективності управління безпекою руху є недостатнє дослідження причин виникнення ДТП, причинно-наслідкових зв'язків та факторів впливу до та після ДТП,

наслідків введення нормативно-правових актів та змін в організації управління безпекою руху.

Має місце висока смертність від таких причин ДТП як перевищення швидкості та виїзд КТЗ на смугу зустрічного руху які фіксуються у протоколах про ДТП і визнаються остаточними причинами ДТП. Але причини, які призвели до порушень правил дорожнього руху не вивчаються, а попереджувальні заходи не вживаються.

Потребує удосконалення існуюча система аналізу аварійності на автомобільному транспорті. Щоб отримати об'єктивну картину безпеки дорожнього руху, необхідно ввести питомі показники та порівнювати їх з показниками інших країн та із власними, за попередні періоди.

Відсутнє дослідження причин високої тяжкості ДТП, зокрема з огляду на невикористання ременів безпеки, на конструкцію та технічний стан транспортного засобу.

Реєстрація ДТП та порядок ведення статистичних спостережень за ДТП не в повній мірі передбачає наявність об'єктивних статистичних даних стосовно кількості загиблих та травмованих в аваріях учасників дорожнього руху: водіїв, пішоходів, пасажирів, велосипедистів та інших.

Відсутній єдиний Державний реєстр транспортних засобів. Державну і відомчу реєстрацію здійснюють не за єдиними нормативними документами. Точну кількість КТЗ складно встановити достовірно.

Відсутність спеціальної процедури встановлення причин ДТП на базі обґрунтованих експертних методик не дає змоги отримати об'єктивні дані про причини аварійності й розробити ефективні профілактичні заходи.

Напрямки удосконалення:

1. Удосконалити та закріпити у законодавстві правила та порядок розслідування, збір інформації та аналізування ДТП, їх статистичні дослідження, гармонізовані з європейськими, методи обробки, зберігання та використання.

2. Створити реєстр ДТП, що мали тяжкі наслідки, з метою аналізування та управлінського реагування; коригування правил, вимог, стандартів, програм; отримування інформації про ДТП від діяльності страховиків; підвищення якості підготовки водіїв; планування попереджувальної роботи; оцінювання профілактичної роботи державних органів та суб'єктів господарювання.

3. За результатами системних досліджень розробити класифікацію чинників, що сприяють безпеці чи викликають порушення.

4. Розслідування причин ДТП, в яких загинула людина або три і більше особи тяжко поранено, мають виконувати бригади фахівців за участю фахівців МВС, Мінтрансзв'язку, МНС, Мінохоронздоров'я, прокура-

тури, експертів з безпеки КТЗ та з медичних питань, створюваної наказом МНС.

5. Закріпити за провідними науково-дослідними інститутами, університетами функції провідних науково-методологічних організацій за напрямками для супроводу розроблення проблем безпеки дорожнього руху.

6. Забезпечити збір, аналіз та узагальнення результатів науково-дослідних робіт щодо проблем безпеки дорожнього руху провідних спеціалізованих наукових закладів України та інших країн, рекомендацій міжнародних організацій.

7. Передбачати у Державному бюджеті України фінансування наукових досліджень з питань безпеки дорожнього руху за поданням центральних органів виконавчої влади.

б) Система підготовки водіїв та її моніторинг.

Рівень підготовки водіїв не відповідає світовому.

Вимоги до навчальних закладів, що готують водіїв, занижені. Значна кількість курсантів не одержують необхідні знання та навички з практики водіння автомобіля в звичайних та критичних ситуаціях. Нинішнє викладання у багатьох випадках, спрямовано на підготовку до екзамену, а не на теоретичне і практичне навчання безпечному водінню. Іспит на отримання права з водіння не забезпечує відповідність водіїв вимогам дорожньої безпеки. Видачу посвідчення водія помилково розглядають як закінчення навчання безпечному водінню, тоді як в дійсності він вступає в період підвищеного ризику, протягом якого поволі набуває досвіду. «Молодими» водіями зі стажем до 2-х років (яких до 5 %) скоєно ДТП 22 %, що сталися з вини водіїв, а зі стажем до 5-ти років (12,5 %) – 40 % [3].

Необхідно корінним чином змінити програми підготовки водіїв, приділивши основну увагу практичним навикам керування, елементам «контраварійної підготовки». Важливим також є здійснення постійного моніторингу системи підготовки водіїв КТЗ з впливом на ситуацію через систему ліцензування діяльності, що покращило б якість навчання та рівень підготовки водіїв.

Реєстр ДТП з тяжкими наслідками має відповісти на питання: вихованці якої школи водіїв, якого інструктора не підготовлені до безпечного керування КТЗ та яким школам заборонити навчання?

Напрямки удосконалення:

1. Перегляд системи підготовки водіїв, цілей і стандартів професійно-технічної освіти водіїв, робочих навчальних планів і програм відповідно до вимог безпеки дорожнього руху.

2. Привести вимоги до автошкіл і викладачів у відповідність до потреб якості навчання та необхідного рівня підготовки. Провести акредитацію автошкіл на державному, а не на відомчому рівні.

3. Увести моніторинг якості навчання та рейтинг викладачів для врахування їх при ліцензуванні (сертифікації) автошкіл.

4. Посилити вимоги до порядку проведення іспитів на право одержання посвідчення водія та щодо створення об'єктивних та відповідальних екзаменаційних комісій та створити систему незалежної кваліфікаційної атестації водіїв, передбачивши в ній роль роботодавців, удосконалити порядок проведення кваліфікаційних іспитів.

5. Законодавчо забезпечити обмеження для “молодих” водіїв щодо максимальної швидкості протягом перших двох років та маркування автомобіля такого водія, щоб привернути увагу інших учасників руху та органів контролю.

6. Увести, як обов'язкові, теоретичні й практичні навчальні курси контраварійної підготовки водіїв.

7. Забезпечити підготовку викладачів автошкіл та екзаменаторів з тематики дорожньої безпеки. Передбачити курси та семінари підвищення кваліфікації для професійного навчання на європейському рівні викладачів та екзаменаторів. Із застосуванням персональних комп'ютерів та електронних тренажерів створити на сучасному технічному рівні навчальні курси та засоби навчання, а також учбові програми практичного оволодіння умінням та навичками безаварійного керування автомобілем.

8. Передбачати для водіїв-початківців подальше навчання для викорінення найбільш серйозних помилок у керуванні транспортними засобами, поступово розповсюджувати цю методику на всіх водіїв, щоб вони могли періодично проходити корисні нові курси.

9. Застосувати спеціальні програми навчання та тестування для осіб, що тяжко піддаються навчанню; для водіїв, які систематично порушують правила дорожнього руху; для водіїв, яких тимчасово позбавили права керувати транспортними засобами внаслідок скоєних ними ДТП, чи з інших причин, передбачених законодавством.

в) Управління дорожнім рухом.

Управління дорожнім рухом є незадовільним через недосконалі технічні засоби організації дорожнього руху (дорожні знаки, попереджувальні надписи, розмітка, світлофори, огорожі, світлова сигналізація), так і через недоліки у регулюванні руху.

Повільно впроваджують автоматизовані системи управління дорожнім рухом, значна частина світлофорних об'єктів застаріла та не відповідає європейським вимогам. Не в повній мірі відповідає сучасним вимогам

інфраструктура вулиць та автомобільних доріг. Під час їх будівництва та реконструкції не завжди облаштовують надземні й підземні пішохідні переходи та спеціальні велосипедні доріжки, наявність яких могла б значно скоротити дорожньо-транспортний травматизм.

Відсутність смуг руху пасажирського громадського транспорту погіршує ефективність роботи транспорту загального користування, в результаті чого збільшується кількість індивідуального транспорту. Це сприяє перевантаженню транспортних магістралей, створенню умов для виникнення ДТП.

Важливими чинниками підвищення ризику ДТП є реклама, що розміщена в межах зони руху вулиці, дороги, над смугами руху, на автомобілях, розміщення зупинок транспорту загального користування під шляхопроводами, на мостах та шляхопроводах, у небезпечних місцях. Не застосовуються сучасні засоби допомоги водіям під час руху у вигляді радіопередач стосовно перевантаженості вулиць та доріг, об'їздів.

Напрямки удосконалення:

1. З метою удосконалення управління дорожнім рухом необхідно визначити у законодавстві мінімально необхідні обов'язкові вимоги до регуляторного та інформаційного забезпечення дорожнього руху.

2. Розробити та реалізувати програми створення шляхопроводів через магістральні дороги і вулиці, залізничні колії.

3. Привести у відповідність до законодавства та безпечних умов функціонування зупинки громадського транспорту, відвести окремі смуги руху для громадського транспорту.

4. Переглянути та ввести в законодавство вимоги щодо безпечного для дорожнього руху розміщення об'єктів реклами.

5. Запровадити постійний вихід радіопередач з інформацією та рекомендаціями ДАІ щодо стану аварійності, завантаженості магістралей, „заторів”, маршрутів можливого об'їзду і т. ін.

г) Контроль за виконанням правил дорожнього руху.

Відсутність системного контролю за дотриманням водіями ПДР, а також прогресивної системи покарань за порушення значно погіршили їх дисципліну на вулицях і дорогах. Значний вплив на погіршення дисципліни водіїв створило виготовлення спеціальних посвідчень та номерних знаків, що дозволяло їх власникам безкарно порушувати законодавство про дорожній рух та укорінити нерівні права водіїв на дорогах. Крім того, що такі водії є небезпечними, вони провокують інших водіїв порушувати правила дорожнього руху та значно знижують їх самодисципліну.

Не сприяли підвищенню дисципліни руху водіїв внесені зміни до адміністративного законодавства України щодо заборони вилучення пос-

відчень водія через допущені грубі порушення ПДР, заборони експлуатації транспортних засобів зі зняттям номерних знаків без адекватної заміни іншими механізмами впливу [4].

Покарання повинно бути невідворотним, справедливим, відповідним фактичній тяжкості вчинку, документально доведеним і мати виховне значення.

Напрямки удосконалення:

1. Досвід багатьох країн свідчить, що за рахунок виховної роботи не вдається переконати водіїв не перевищувати швидкість. Ефективною є політика примусу, яка призвела до принципового зменшення кількості порушень та тяжких наслідків ДТП у європейських країнах.

2. Удосконалення системи попереджень водіїв про порушення ПДР, документування порушення ПДР, занесення інформації про порушників до єдиного реєстру, сплата штрафу, судовий захист інтересів водія.

3. Класифікувати порушення ПДР залежно від їх потенціальної небезпеки і встановити відповідні заходи впливу: усне попередження, нарахування штрафних балів, накладення штрафу, повторний екзаме́н з Правил дорожнього руху, вилучення на один місяць посвідчення на право керування.

4. Визначити 10 небезпечних видів порушень, за якими контролювати ефективність роботи інспекторів дорожньої служби.

5. Удосконалити систему контролю, фіксації та документування фактів порушень ПДР з використанням сучасних технічних засобів (радарів, фото-відео камер, алкотестерів тощо).

6. За перевищення швидкості розмір штрафів встановити прогресивно у залежності від ступеню перевищення.

7. Запровадити жорсткий контроль за обов'язковим використанням ременів безпеки, мотошоломів.

д) Медичне забезпечення безпеки дорожнього руху.

Медична допомога після ДТП має вирішальне значення для життя половини постраждалих в ДТП. З причин надання медичної допомоги не своєчасно і не в належному обсязі гине 13 % постраждалих у ДТП.

Серйозні проблеми маємо з допуском кандидатів у водії КТЗ, організацією контролю за медико-біологічними і психофізіологічними показниками готовності до щоденної роботи, дотримання режиму роботи та відпочинку водіями.

Учасники дорожнього руху практично не готові для надання долікарської допомоги. КТЗ не укомплектовані належними медикаментами і матеріалами. Лікарська і лікарняна допомога не спроможна надати належну допомогу через відсутність необхідного фінансування. Не вистачає лі-

карів, медикаментів, матеріалів, лікарняних ліжок, постільної білизни, транспорту, пального. Не має в доступній широкому загалу формі інформації і засобів її передачі стосовно того, де і в якому обсязі можливо отримати лікарську і лікарняну допомогу. Все це суттєво віддаляє Україну від європейської норми “Золотої години”.

Водії автобусів, беручи на себе відповідальність за життя 40 – 50 пасажирів, не мають інформації, щодо розміщення медичних закладів та їх телефонів на маршруті прямування, не мають необхідних медичних засобів та необхідної підготовки стосовно дій в екстремальній ситуації і надання першої медичної допомоги.

Напрямки удосконалення:

1. Досліджувати медичні аспекти тяжкості наслідків ДТП та розробляти заходи для надання своєчасної медичної допомоги з метою зменшення кількості смертельних випадків та тяжкості наслідків ДТП.

2. Розробити та закріпити у законодавстві завдання, функції і відповідальність закладів медицини, Державної служби медицини катастроф щодо забезпечення медичної допомоги потерпілим у ДТП, яка гарантувала б надання необхідної медичної допомоги у будь-якій точці території України не пізніше 30 – 60 хвилин після ДТП.

3. Законодавчо закріпити мінімум необхідної медичної допомоги після ДТП – за обсягами, часом, видом і місцем скоєння ДТП, кваліфікації персоналу, наявності медичних засобів, засобів евакуації та найближчої стаціонарної допомоги.

4. Забезпечити водіїв автобусів мобільним зв'язком, а усіх учасників руху телефонними номерами медичних та рятувальних служб, що розташовані в місцевості перебування.

5. Удосконалювати медичну підготовку водіїв, працівників ДАІ та МНС, що приймають участь у рятувальних роботах.

6. Розробляти та випускати популярну медичну літературу про надання першої допомоги для усіх категорій учасників дорожнього руху.

7. Унеможливити допуск КТЗ до дорожнього руху не укомплектованих медичним обладнанням та аптечками. Затвердити норми щодо комплектації медичних аптечок для різних класів КТЗ і видів перевезень.

є) Вплив безпечності конструкції та технічного стану колісних транспортних засобів на аварійність та на тяжкість наслідків ДТП.

В Україні не достатньо врегульовані вимоги до властивостей конструкції, щодо пасивної та активної безпеки КТЗ, оскільки застосовують тільки 29 обов'язкових вимог, тоді як РФ – 84, ЄС – 59.

Однією з причин аварійності, що тягне за собою тяжкі наслідки, є технічна несправність КТЗ. В Україні недосконала статистикою організа-

ція спостережень. Так, рівень ДТП з причин несправності транспортних засобів становить менше 1 %, в той же час у європейських країнах, де експлуатують більш нові автомобілі, з цієї причини скоюється 12 – 25 % ДТП.

Небезпечним є внесення несанкціонованих змін у конструкцію КТЗ, що експлуатуються. Відсутність експертизи впливу параметрів конструкції КТЗ на тяжкість наслідків ДТП, за участю профільних фахівців, не дозволяє одержати об'єктивні дані та вжити ефективні заходи.

Напрямки удосконалення:

1. Залучати фахівців з активної та пасивної безпеки до експертиз причин ДТП та його наслідків. Передбачити в законодавстві процедури доведення результатів розслідувань ДТП до органів сертифікації КТЗ.

2. Запровадити вимоги до технічного стану КТЗ відповідні європейському законодавству.

3. Запровадити відповідний Женевській Угоді 1958 року і Директиві 70/156/ЕЕС технічний регламент щодо затвердження конструкції, допуску до експлуатації та використання колісних транспортних засобів, забезпечення відповідності транспортних засобів вимогам безпеки на усіх стадіях їхнього життєвого циклу: від розроблення конструкції до утилізації.

4. Сприяти формуванню суспільної думки про те, що економія за рахунок зниження безпечності конструкції транспортних засобів неприпустимі, зволікання з запровадженням сучасних технічних вимог погіршує безпеку руху і конкурентоспроможність вітчизняної продукції.

5. Запровадити заходи щодо оновлення парку транспортних засобів, за яких експлуатація старих автомобілів стане економічно недоцільною.

6. Запровадити вимоги до процедур переобладнання КТЗ та до випробувань переобладнаних КТЗ.

7. Запровадити сучасні вимоги до характеристик конструкції автобусів щодо активної та пасивної безпеки, до наявності в конструкції автобусів додаткової гальмівної тривалої дії та антиблокувальної систем, безпечних сидінь, тахографів, несівного каркасу автобусів, стійкого проти деформування у разі перекидання.

ж) Робота з пішоходами та дітьми.

Пішоходи, особливо діти, є найбільш незахищеними учасниками дорожнього руху. Тільки у 2006 році в Україні за участю дітей сталося 3237 ДТП, в яких 260 осіб загинуло і 3702 – травмовано. Адміністративна і профілактична робота з пішоходами проводиться вкрай недостатньо через недосконалість законодавства.

Напрямки удосконалення:

1. Удосконалити законодавство щодо вимог виконання ПДР пішоходами та щодо захисту інтересів, життя і здоров'я пішоходів у дорожньому русі.

2. Внести зміни у програми дошкільного та шкільного навчання дітей. Стимулювати в школах поширення освіти з питань дорожньої безпеки. Давати дітям, ще в дошкільному віці, початкове уявлення про основи БДР, навчати їх нормам поведінки в якості пішоходів та водіїв двоколісних транспортних засобів.

3. Запровадити систематичні телевізійні, художні, інформаційні та навчальні передачі, спрямовані на роз'яснення, ілюстрування проблем БДР та виховання населення, зокрема, дітей і батьків, стосовно того, що життя безцінне, а дорожній рух – лише один з багатьох засобів, який має давати життю лише переваги.

4. Оскільки пішоходи часто вважають, що ПДР стосуються лише водіїв КТЗ, доцільно видати окремо норми і правила поведінки пішоходів (зокрема, дітей) у дорожньому русі.

з) Вплив технічного стану вулиць та доріг на безпеку дорожнього руху.

Кількість ДТП через незадовільний стан вулиць та доріг залишається високою. Протягом 2010 року кількість ДТП з причин незадовільного технічного стану вулиць в Україні становила 9,7 тис., а за умов незадовільного технічного стану доріг – 2,7 тис. Кількість загиблих в цих ДТП становить відповідно – 1057 і 705 чоловік.

Генеральне планування та проектування загальнодержавних та регіональних центрів, адміністративних, культурних та промислових центрів в Україні відбувається без врахування необхідності зменшення масової рухомості населення, зменшення потреби в поїздках і, як наслідок, зменшення ДТП, втрат пов'язаних з ДТП та витрат пального і забруднення довкілля. Єдиний в місті адміністративно-культурний центр, відокремлені спальні масиви, породжують великі потоки транспорту.

Дороги виконані в одному рівні, не мають узбіччя з твердим покриттям, вулиці не забезпечені розподільними спорудами зустрічних потоків, слабка інформативність дорожньої інфраструктури.

Напрямки удосконалення:

1. Під час планування і забудови міст перевагу надавати проектам, що передбачають меншу потребу у транспортуванні та менші ризики ДТП.

2. Підвищити до європейського рівня якість будівництва, ремонту, утримання автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів та організації на них безпечного руху.

3. Забезпечити пріоритетне фінансування створення належних умов безпеки руху в місцях концентрації ДТП, будівництва доріг та пішохідних переходів з перетином на різних рівнях.

4. Покращити видимість та освітлення пішохідних переходів, автобусних зупинок у населених пунктах, дорожніх знаків і розмітки.

5. У проектах доріг передбачати лише узбіччя з твердим покриттям.

1.2 Порядок виконання роботи

1. На прикладах (2-3) показати недоліки, які пов'язані з забезпеченням безпеки дорожнього руху у місті, в якому ви мешкаєте.

2. На прикладах (2-3) показати способи усунення недоліків, які пов'язані з забезпеченням безпеки дорожнього руху у місті, в якому ви мешкаєте.

1.3 Контрольні запитання

1. Які органи здійснюють державне управління у сфері дорожнього руху ?

2. Основні нормативні акти, що визначають правову основу дорожнього руху?

3. Провести аналіз причин виникнення проблеми, яка пов'язана з безпекою дорожнього руху в Україні.

4. Показати недоліки, які пов'язані з забезпеченням безпеки дорожнього руху в Україні.

5. Показати способи розв'язання проблем, які пов'язані з безпекою дорожнього руху в Україні.

Практичне заняття 2

Тема. Участь державних і виконавчих органів влади в забезпеченні безпеки дорожнього руху
(2 години)

Мета заняття:

1. Ознайомитися з компетенцією Кабінету Міністрів України у сфері дорожнього руху.

2. Ознайомитися з компетенцією органів законодавчої й виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, міських, районних та інших місцевих Рад народних депутатів, міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади.

3. Ознайомитися з компетенцією власників автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів.

Методичні вказівки до виконання практичних робіт з дисципліни ПРДР

4. Ознайомитися з компетенцією власників транспортних засобів.

Завдання:

1. Проаналізувати результати дії державних органів законодавчої і виконавчої влади у забезпеченні безпеки дорожнього руху.

2.1 Загальні відомості

Державне керування у сфері дорожнього руху і його безпеки здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування і спеціально уповноваженими на це державними органами.

2.1.1 Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері дорожнього руху

До компетенції Кабінету Міністрів України у сфері дорожнього руху належить:

- підготовка проектів законів, нормативних актів з питань дорожнього руху та його безпеки, а також відповідальності за їх порушення на території України;

- визначення повноважень органів виконавчої влади і управління;

- формування державних органів управління у сфері дорожнього руху, керівництво їх діяльністю;

- розробка і затвердження державних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки на автомобільних дорогах, вулицях і залізничних переїздах, вимог екологічної безпеки, а також програм координації використання всіх видів транспорту загального користування (автомобільний, залізничний, повітряний, водний);

- фінансування, керівництво і контроль за виконанням державних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки;

- координація діяльності міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, об'єднань та місцевого самоврядування у сфері дорожнього руху, а також вимог екологічної безпеки;

- контроль за виконанням законодавства про дорожній рух;

- визначення єдиного порядку організації дорожнього руху та його безпеки;

- встановлення єдиних вимог щодо проектування, будівництва, реконструкції, ремонту, утримання та охорони автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів, затвердження програм їх будівництва;

- встановлення єдиних вимог щодо конструкції та технічного стану транспортних засобів, що експлуатуються в Україні;
- визначення порядку видачі ліцензій і сертифікатів на здійснення діяльності, пов'язаної з виготовленням, ремонтом і експлуатацією транспортних засобів, перевезеннями вантажів і пасажирів, підготовкою водіїв, будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів, іншими видами діяльності, що впливають на безпеку руху;
- визначення порядку здійснення державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку транспортних засобів, проведення їх державного технічного огляду;
- визначення порядку оформлення і видачі погоджень та дозволів, надання інших послуг, пов'язаних із забезпеченням безпеки дорожнього руху, а також визначення розміру плати за оформлення і видачу таких погоджень та дозволів, надання відповідних послуг;
- встановлення правил приймання іспитів зі знань Правил дорожнього руху і навичок керування транспортними засобами;
- встановлення єдиних вимог і затвердження типових навчальних програм для учасників дорожнього руху, формування належної дорожньої культури та організація навчання різних груп населення правилам дорожнього руху.

2.1.2 Компетенція органів законодавчої й виконавчої влади Автономної Республіки Крим, областей і міст республіканського підпорядкування

До компетенції органів законодавчої і виконавчої влади Автономної Республіки Крим, областей і міст республіканського підпорядкування у сфері дорожнього руху належить:

- прийняття нормативних актів з питань дорожнього руху та його безпеки, за винятком тих, що належать до компетенції Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України;
- затвердження регіональних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки;
- державний нагляд та контроль за дотриманням законодавства про дорожній рух та його безпеку, за діяльністю підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та господарювання щодо планування та виконання заходів з безпеки дорожнього руху, вимог екологічної безпеки;
- формування фондів для фінансування державних програм і окремих заходів, спрямованих на розвиток дорожнього руху та його безпеки;
- забезпечення розвитку мережі місцевих автомобільних доріг, ву-

лиць та залізничних переїздів, їх утримання та охорони;

- керівництво діяльністю по організації дорожнього руху;
- організація вивчення населенням Правил дорожнього руху, проведення виховних заходів серед різних соціально-вікових груп населення щодо його безпеки;
- організація підготовки та підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів і розвиток мережі відповідних навчальних закладів;
- організація та здійснення заходів для надання медичної допомоги потерпілим під час дорожньо-транспортних пригод та медичного забезпечення безпеки дорожнього руху;
- організація та фінансування заходів, пов'язаних із профілактикою дитячого дорожньо-транспортного травматизму;
- керівництво роботою по пропаганді безпеки дорожнього руху, вимог екологічної безпеки;
- контроль за сплатою державних і місцевих податків, зборів та інших обов'язкових платежів у сфері дорожнього руху;
- організація забезпечення індивідуальних власників транспортних засобів платними стоянками та колективними гаражами;
- вирішення інших питань дорожнього руху.

2.1.3 Компетенція міської й районної ради народних депутатів, міської і районної виконавчої влади

До компетенції міської і районної ради народних депутатів, міської і районної виконавчої влади у сфері дорожнього руху належить:

- виконання вимог законодавства та рішень органів державної виконавчої влади про дорожній рух і його безпеку;
- розробка, затвердження та реалізація міських і районних програм розвитку дорожнього руху і його безпеки;
- формування міських і районних фондів, у тому числі позабюджетних, для фінансування програм і окремих заходів, спрямованих на розвиток дорожнього руху його безпеки;
- контроль за підготовкою й підвищенням кваліфікації водіїв, технічним обслуговуванням і ремонтом транспортних засобів, забезпеченням розвитку сфери цих послуг;
- організація будівництва, реконструкції, ремонту автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів;
- установлення порядку й здійснення заходів для забезпечення охорони транспортних засобів на платних стоянках і в колективних гаражах;
- керівництво і контроль за діяльністю підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності й господарювання, за виконанням вимог законодавства, рішень органів державної виконавчої влади про до-

рожній рух і його безпеку;

- контроль за виявленням дорожньо-транспортних пригод і впровадженням заходів у місцях їхньої концентрації, на аварійно-небезпечних ділянках вулиць, доріг і залізничних переїздів;
- організація системи заходів щодо медичного забезпечення безпеки дорожнього руху та контроль за їхньою реалізацією;
- накладення в межах своєї компетенції адміністративних стягнень за порушення законодавства в сфері дорожнього руху і його безпеки;
- керівництво роботою по стягненню податків, зборів та інших обов'язкових платежів у сфері дорожнього руху.

Міська і районна ради народних депутатів уповноважені розглядати і вирішувати інші питання, що у відповідності з чинним законодавством відносяться до їх ведення.

2.1.4 Компетенція селищної й сільської рад народних депутатів і їхніх виконавчих органів

До компетенції селищної й сільської рад народних депутатів та їхніх виконавчих органів у сфері дорожнього руху належить:

- забезпечення виконання вимог законодавства та рішень центральних органів державної виконавчої влади України з питань дорожнього руху і його безпеки;
- розробка, затвердження й виконання місцевих програм безпеки дорожнього руху;
- створення позабюджетних фондів для додаткового фінансування заходів щодо безпеки дорожнього руху;
- організація й контроль за діяльністю підприємств з питань дорожнього руху і його безпеки;
- сприяння створенню на території селищної чи сільської ради народних депутатів підприємств та організацій для надання платних послуг, зв'язаних з підготовкою й підвищенням кваліфікації водіїв, технічним обслуговуванням і ремонтом транспортних засобів;
- сприяння діяльності щодо утримання в безпечному для дорожнього руху стані автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів та їхньої облаштованості об'єктами сервісу;
- сприяння організації та здійсненню медичної допомоги потерпілим у дорожньо-транспортних пригодах та інших заходах щодо медичного забезпечення безпеки дорожнього руху;
- проведення серед різних соціально-вікових груп населення профілактичних заходів щодо безпеки дорожнього руху;
- вивчання населенням Правил дорожнього руху;
- здійснення заходів для профілактики дитячого шляхово-

транспортного травматизму.

2.1.5 Компетенція власників автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів

До компетенції власників автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів уповноважених ними органів у сфері дорожнього руху належить:

- розробка програм та здійснення заходів для розвитку, удосконалення, ремонту та утримання в безпечному для дорожнього руху стані доріг, вулиць і залізничних переїздів, зон відчуження;
- визначення структур керування, проектування, будівництва, утримання доріг, вулиць і залізничних переїздів;
- участь у розробці положень про спеціальні структури керування дорожнім рухом;
- компенсація витрат власникам транспортних засобів, якщо дорожньо-транспортні пригоди сталися з причин незадовільного експлуатаційного утримання автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів, за рішеннями судових органів;
- забезпечення безпечних, економічних і комфортних умов дорожнього руху;
- організація та здійснення заходів, спрямованих на захист навколишнього природного середовища;
- забезпечення учасників дорожнього руху інформацією з питань стану аварійності й дорожнього покриття, гідрометеорологічних та інших умов;
- роз'язання питань експлуатації автомобільних доріг, вулиць залізничних переїздів у надзвичайних ситуаціях;
- передача права на експлуатаційне утримання доріг, вулиць і залізничних переїздів іншим юридичним особам;
- визначення нормативів та виділення необхідних коштів на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів;
- передача права на будівництво комунальних та інших споруд, прокладання комунікацій, на захисні роботи і споруди, сервісні споруди та обладнання відповідно до чинного законодавства;
- проведення робіт по створенню і утриманню придорожніх зелених насаджень та інше;
- термінове усунення пошкоджень на автомобільних дорогах, вулицях та залізничних переїздах;

- влаштування місць для зупинок транспортних засобів, стоянок і відпочинку учасників дорожнього руху та створення інших об'єктів дорожнього сервісу;
- розробка та облаштування автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів системами термінового зв'язку для виклику міліції, швидкої медичної та технічної допомоги;
- обладнання доріг, вулиць та залізничних переїздів технічними засобами регулювання дорожнього руху та їх утримання;
- проведення лінійного аналізу аварійності на підвідомчих автомобільних дорогах, вулицях та залізничних переїздах;
- виявлення аварійно-небезпечних ділянок та місць концентрації ДТП і впровадження у таких місцях відповідних заходів щодо удосконалення організації дорожнього руху;
- погодження маршрутів перевезення небезпечних, надгабаритних і великовагових вантажів;
- забезпечення роботи спеціалізованих служб по здійсненню заходів щодо організації дорожнього руху;
- своєчасне виявлення перешкод дорожньому руху та їх усунення, а у разі неможливості – невідкладне позначення дорожніми знаками, огорожувальними і направляючими засобами;
- організація виконання встановлених вимог щодо забезпечення безпеки дорожнього руху;
- вирішення інших питань дорожнього руху згідно з чинним законодавством.

2.1.6 Компетенція власників транспортних засобів

До компетенції власників транспортних засобів належить:

- здійснення заходів для розвитку, експлуатації транспортних засобів;
- розвиток мережі навчальних закладів по підготовці й підвищенню кваліфікації водіїв транспортних засобів;
- організація та здійснення заходів для медичного забезпечення безпеки дорожнього руху;
- організація та здійснення заходів для захисту навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту;
- організація та фінансування заходів, зв'язаних із профілактикою шляхово-транспортного травматизму;
- вирішення питань експлуатації транспорту в надзвичайних ситуаціях;
- створення за наявності більше п'ятнадцяти одиниць транспортних засобів, що дислокуються в одному населеному пункті, автотранспортного

підприємства з відокремленою територією та комплексом відповідних умов, із введенням посад фахівців з безпеки дорожнього руху, відповідальних за зберігання, технічне обслуговування та експлуатацію транспортних засобів.

2.2 Порядок виконання роботи

За допомогою допоміжного матеріалу, який видається викладачем у звіті, у письмовій формі на прикладі показати:

- 1) результати дії Кабінету Міністрів України у сфері дорожнього руху;
- 2) результати дії одного з органів законодавчої й виконавчої влади в забезпеченні безпеки дорожнього руху;
- 3) у чому полягає компетенція власників транспортних засобів у забезпеченні безпеки дорожнього руху.

2.3 Контрольні запитання

1. У чому полягає компетенція власників автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів у забезпеченні безпеки дорожнього руху?
2. У чому полягає компетенція власників транспортних засобів?
3. Яким чином підприємства й організації можуть приймати участь у забезпеченні безпеки дорожнього руху?
4. Яким чином об'єднання громадян і громадяни можуть приймати участь у здійсненні заходів щодо безпеки дорожнього руху?

Практичне заняття 3

Тема. Порядок видачі посвідчення водія і допуску до керування транспортними засобами
(4 години)

Мета заняття:

1. Розглянути умови допуску до керування транспортними засобами.
2. Розглянути умови допуску навчальних закладів до підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації водіїв.
3. Розглянути порядок видачі посвідчень водія й позбавлення прав на керування транспортними засобами.

Завдання:

1. Навчитися оформляти свідоцтво про закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв, заяву на одержання, обмін, одержання дубліката посвідчення водія (талона до по-

свідчення водія).

2. Навчитися оформляти посвідчення водія та талон до нього.

3.1 Загальні відомості

3.1.1 Умови допуску до керування транспортними засобами

До керування транспортними засобами особи допускаються за наявності у них національного посвідчення водія відповідної категорії (далі – посвідчення водія).

Право на керування транспортними засобами надається особам, які досягли:

- шістнадцятирічного віку – категорії A1, A;
- вісімнадцятирічного віку – категорії B1, B, C1, C;
- дев'ятнадцятирічного віку – категорії BE, C1E, CE;
- двадцятиоднорічного віку – категорії D1, D, D1E, DE, T.

Транспортні засоби, керування якими дозволяється за наявності посвідчення водія, залежно від їх типів і призначення поділяються на категорії [5]:

- A1 – мопеди, моторолери та інші двоколісні транспортні засоби, які мають двигун з робочим об'ємом до 50 куб. сантиметрів або електродвигун потужністю до 4 кВт;
- A – мотоцикли та інші двоколісні транспортні засоби, які мають двигун з робочим об'ємом 50 куб. сантиметрів і більше або електродвигун потужністю 4 кВт і більше;
- B1 – квадро- і трицикли, мотоцикли з боковим причепом, мотоколяски та інші триколісні (чотириколісні) мототранспортні засоби, дозволена максимальна маса яких не перевищує 400 кілограмів;
- B – автомобілі, дозволена максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограмів (7700 фунтів), а кількість сидячих місць, крім сидіння водія, – восьми;
- C1 – призначені для перевезення вантажів автомобілі, дозволена максимальна маса яких становить від 3500 до 7500 кілограмів (від 7700 до 16500 фунтів);
- C – призначені для перевезення вантажів автомобілі, дозволена максимальна маса яких перевищує 7500 кілограмів (16500 фунтів);
- D1 – призначені для перевезення пасажирів автобуси, в яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, не перевищує 16;
- D – призначені для перевезення пасажирів автобуси, в яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, більше 16;

– BE, C1E, CE, D1E, DE – состави транспортних засобів з тягачем категорії B, C1, C, D1 або D, яким водій має право керувати, але який не належить до зазначених категорій составів транспортних засобів;

– T – трамваї та тролейбуси.

Право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними звуковими і світловими сигналами або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, а також автобусами, що здійснюють перевезення за міжміськими і міжнародними маршрутами, надається особам, які останні три роки працюють водіями транспортних засобів відповідної категорії.

Військовослужбовці строкової військової служби мають право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними звуковими і світловими сигналами або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, після проходження спеціальної підготовки і стажування протягом шести місяців.

Посвідчення водія на право керування транспортними засобами, обладнаними спеціальним засобом ручного керування, видається за наявності позитивного висновку медико-соціальної експертної комісії закладів охорони здоров'я після закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв та складення теоретичного і практичного іспитів в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції.

Право на керування транспортними засобами категорій BE, C1E, CE, D1E і DE надається особам, які мають посвідчення водія категорії B, C1, C, D1 і D або кількох з них та безперервний річний стаж керування транспортними засобами категорії B, C1, C, D1, D, пройшли перепідготовку за встановленими програмами та склали в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції практичний іспит з навичок керування составом транспортних засобів.

Право на керування транспортними засобами категорії D1 надається особам, які мають посвідчення водія категорії B або C1, чи категорій B та C1 і безперервний трирічний стаж керування відповідним транспортним засобом, пройшли перепідготовку за встановленими програмами та склали теоретичний і практичний іспити на право керування транспортними засобами категорії D1.

Право на керування транспортними засобами категорії D надається особам, які мають посвідчення водія категорій B, C1, C, D1 або кількох з них, мають безперервний трирічний стаж керування транспортним засобом відповідної категорії, пройшли перепідготовку за встановленими програмами та склали теоретичний і практичний іспити на право керування транспортними засобами категорії D.

До безперервного стажу керування транспортним засобом враховується як робота протягом останнього часу на транспортному засобі, так і

керування власним транспортним засобом з максимально допустимою перервою не більш як три місяці, якщо це підтверджено відповідними документами, а саме:

– для осіб, що працюють водіями, – витягом з трудової книжки або довідкою з місця роботи із зазначенням дати наказу про призначення особи на посаду, дати, з якої така особа працює водієм, марки закріпленого транспортного засобу і його номерного знаку. Витяг із трудової книжки або довідка з місця роботи засвідчується підписом посадової особи підприємства і скріплюється печаткою;

– для осіб, які керують власним транспортним засобом, – реєстраційними документами на такий транспортний засіб;

– для осіб, які керують транспортними засобами, що не є їх власністю, – реєстраційними документами на такий транспортний засіб та документами, що надають право на керування ним;

– іспити з навичок водіння складаються на транспортних засобах реєстраційно-екзаменаційних підрозділів Державтоінспекції, закладів з підготовки водіїв, підприємств та організацій.

Особи, які мають посвідчення водія на право керування транспортними засобами будь-якої категорії, але останнім часом не працювали водіями більше 12 місяців або наймаються на роботу водіями вперше, допускаються до керування транспортними засобами після проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі тривалістю не менш як 30 годин.

Підприємцям-громадянам, які не керували транспортними засобами відповідної категорії більше 12 місяців, ліцензія на міжнародні перевезення (крім країн СНД) пасажирів і вантажів автомобільним транспортом видається за наявності у них довідки про складання екзамену з практичного керування цими засобами, виданої реєстраційно-екзаменаційним підрозділом Державтоінспекції.

Водії трамваїв і тролейбусів, які не працювали на міському електротранспорті більше року, допускаються до керування ними після підтвердження атестаційною комісією відповідного підприємства теоретичних навичок водіння в межах вимог кваліфікаційної характеристики раніше одержаної кваліфікації, а також після стажування на маршруті тривалістю 70–140 годин. Тривалість стажування встановлюється атестаційною комісією залежно від стажу і строку перерви в роботі за спеціальністю.

Водії транспортних засобів підлягають обов'язковому періодичному медичному огляду в установлені строки.

У разі виникнення сумніву щодо стану здоров'я водія посадові особи Державтоінспекції, закладів охорони здоров'я, автотранспортних підприємств та організацій можуть направити його на позачерговий медичний огляд.

Якщо водій ухиляється від проходження медичного огляду або визнаний за його результатами не здатним керувати транспортними засобами, то посвідчення водія у нього вилучається працівниками міліції в порядку і строки, передбачені нормативно-правовими актами.

3.1.2 Умови допуску навчальних закладів до підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, трамваїв і тролейбусів проводиться в закладах з підготовки водіїв, які утворюються за наявності відповідної матеріально-технічної бази, атестованих спеціалістів та після їх акредитації згідно із законодавством. До складу експертних груп для акредитації навчально-виховних закладів включаються працівники реєстраційно-екзаменаційних підрозділів Державтоінспекції.

Державна акредитація закладу та атестація його спеціалістів, яка проводиться Державтоінспекцією не рідше ніж один раз на п'ять років, є основною формою державного контролю діяльності закладу. Основним завданням державної акредитації є визначення стану матеріально-технічної бази закладу; рівня організації та проведення підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів і професійного рівня спеціалістів. За результатами аналізу поданих документів акредитаційна комісія приймає в місячний строк з дня їх реєстрації рішення про державну акредитацію закладу або про відмову в його акредитації. Акредитованому закладові видається сертифікат протягом 10 днів з дня прийняття рішення або вмотивована відмова в акредитації у письмовій формі [6].

Строк дії сертифіката про державну акредитацію становить п'ять років. У сертифікаті про державну акредитацію зазначаються крім інших відомостей дані про максимальну кількість одночасної підготовки водіїв за категоріями транспортних засобів. Така кількість визначається з урахуванням можливостей матеріально-технічної бази закладу та чисельності його атестованих спеціалістів.

Рішення про відмову в державній акредитації закладу приймається у разі, коли:

- стан його матеріально-технічної бази та чисельність спеціалістів не дають змоги виконати робочі програми і плани з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв;
- у поданих для державної акредитації документах виявлено недостовірні відомості.

Рішення про відмову в державній акредитації закладу може бути оскаржено в МВС протягом місяця з дня його прийняття.

Заклади з підготовки водіїв, які проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, реєструються в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції за місцем їх розташування.

Чисельність груп з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів становить не більш як 30 осіб. Заклади з підготовки водіїв зобов'язані не пізніше ніж протягом 15 днів після початку занять зареєструвати в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції кожну групу.

3.1.3 Порядок видачі посвідчень водія і позбавлення прав на керування транспортними засобами

Посвідчення водія на право керування транспортним засобом однієї з категорій видається особі, яка пройшла медичний огляд у порядку, встановленому МОЗ, а також підготовку або перепідготовку відповідно до встановлених планів і програм та склала теоретичний і практичний іспити в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції.

Документом, що засвідчує проходження підготовки і перепідготовки водіїв транспортних засобів, є свідоцтво. Бланки свідоцтв є документами суворого обліку, мають облікову серію і номер, виготовляються друкарським способом із застосуванням засобів захисту від фальсифікації, які визначаються підприємством-виробником за погодженням з Департаментом Державтоінспекції МВС.

Якщо особа з будь-яких причин не склала іспити в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції, видане свідоцтво про закінчення закладу з підготовки водіїв транспортних засобів вважається дійсним протягом 10 років з дня закінчення закладу.

Іспити, необхідні для одержання посвідчення водія, складають у місцевих реєстраційно-екзаменаційних підрозділах Державтоінспекції тільки ті особи, місце проживання яких зареєстроване на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Рішення про допуск до складення іспитів осіб, місце проживання яких зареєстроване на території інших адміністративно-територіальних одиниць або в іншій державі, можуть приймати керівники управлінь (відділів) Державтоінспекції головних управлінь, управлінь МВС в Автономній Республіці Крим, областях, м. Києві та Севастополі.

Військовослужбовці строкової військової служби допускаються до складення іспитів у Державтоінспекції за місцем дислокації військових частин.

Посвідчення водія на право керування транспортними засобами категорій А1, А, В1, В, С1, С, D1 і D видаються особам, які склали в реєст-

раційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції теоретичний і практичний іспити, категорії BE, C1E, CE, D1E і DE – практичний, а на право керування трамваєм або тролейбусом – теоретичний іспит.

Під час теоретичного іспиту перевіряється знання Правил дорожнього руху та інших предметів, передбачених програмою підготовки. Результати складеного теоретичного іспиту вважаються дійсними протягом трьох місяців.

Під час практичного іспиту перевіряються навички керування транспортними засобами відповідних категорій.

Якщо особа під час теоретичного іспиту не підтвердила знання Правил дорожнього руху, то посвідчення водія вилучається, а повторний іспит призначається не раніше ніж через п'ять днів.

Позбавлення водіїв права на керування транспортними засобами проводиться відповідно до законодавства.

Повернення посвідчень водія особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, проводиться після складання теоретичного і практичного іспитів. Особам, позбавленим зазначеного права на керування транспортними засобами в стані сп'яніння, посвідчення може бути повернуто після обов'язкового проходження медичного огляду та складення теоретичного і практичного іспитів. При цьому практичний іспит приймається екзаменаційною комісією на транспортному засобі тієї категорії, права на керування яким було позбавлено.

3.1.4 Видача і обмін посвідчення водія

Особам, які склали теоретичний і практичний іспити, реєстраційно-екзаменаційними підрозділами Державтоінспекції видається посвідчення водія на право керування транспортними засобами відповідної категорії.

Учням, які закінчили навчання в технікумі (училищі), коледжі, професійному навчально-виховному закладі або загальноосвітній школі третього ступеня, а також призовникам, що залучаються Мінобороною для навчання керування транспортними засобами, але не досягли встановленого віку, за якого надається право на керування відповідними транспортними засобами, видається свідоцтво встановленого зразка.

Посвідчення водія видається після складання особою теоретичного і практичного іспитів у реєстраційно-екзаменаційних підрозділах Державтоінспекції.

До складення зазначених іспитів допускаються особи, що досягли встановленого віку.

Посвідчення водія видається особисто під розписку після пред'явлення паспорта або іншого документа, що його замінює.

У разі видачі дозволу на право керування транспортними засобами іншої категорії посвідчення водія обмінюється на нове, до якого вносяться відмітки, що були в попередньому посвідченні.

Особи, які керують транспортним засобом (якщо це підтверджено відповідними документами), обмінюють посвідчення водія без складання іспитів.

Особам, які протягом останніх 12 місяців не керували транспортними засобами, обмін посвідчень водія проводиться після складання теоретичного і практичного іспитів без обов'язкового додаткового їх навчання в закладі з підготовки водіїв.

Обмін посвідчення водія, не придатного для користування (зіпсованого, записи в якому не читаються тощо) або у зв'язку із зміною особистих даних власника (прізвище, ім'я та по батькові) проводиться на підставі документа, що підтверджує таку зміну, наступним чином: особи, які керують транспортним засобом (якщо це підтверджено відповідними документами), обмінюють посвідчення водія без складання іспитів; а особам, які протягом останніх 12 місяців не керували транспортними засобами, обмін посвідчень водія проводиться після складання теоретичного і практичного іспитів без обов'язкового додаткового їх навчання в закладі з підготовки водіїв.

Посвідчення водія, видане до набрання чинності Законом України від 24 вересня 2008 р. N 586-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху», може бути обміняне на нове. При цьому в новому посвідченні водія зазначаються категорії:

- A1, A – відповідає категорії A;
- B1, B – відповідає категорії B;
- C1, C – відповідає категорії C;
- D1, D – відповідає категорії D;
- BE – відповідає категоріям B і E;
- C1E, CE – відповідає категоріям C і E;
- D1E, DE – відповідає категоріям D і E;
- T – відповідає категорії Трамвай, Тролейбус.

Обмін посвідчення водія проводиться незалежно від зареєстрованого місця проживання особи за умови подання особою картки водія або довідки з реєстраційно-екзаменаційного підрозділу про підтвердження факту видачі посвідчення водія та довідки про непозбавлення особи права на керування транспортним засобом, виданої підрозділом Державтоінспекції за зареєстрованим місцем проживання. Довідка про непозбавлення права на керування транспортним засобом дійсна протягом одного місяця з дня її видачі.

Для відкриття нижчих категорій особа подає до реєстраційно-екзаменаційних підрозділів Державтоінспекції довідки про проходження двадцятигодинних курсів навчання керуванню на відповідному транспортному засобі у закладах з підготовки водіїв, підтвердження керування транспортним засобом протягом останніх 12 місяців за однією з відкритих категорій та складає практичний іспит з керування на транспортному засобі нижчої категорії. Можливе одночасне відкриття двох або більше нижчих категорій за наявності відповідних довідок, виданих закладами з підготовки водіїв, та складання практичних іспитів за кожною з таких категорій.

Якщо особа не керує транспортним засобом протягом останніх 12 місяців, відкриття нижчих категорій здійснюється після складання теоретичного та практичного іспитів.

У разі втрати посвідчення водія видається нове з відміткою "Дублікат". На період оформлення дублікату посвідчення водія видається тимчасовий талон на право керування транспортним засобом відповідної категорії на два місяці після складання громадянином теоретичного і практичного іспитів. У разі необхідності (надсилання запиту і одержання на нього відповіді, з'ясування окремих обставин, які пов'язані з втратою посвідчення тощо) строк дії талона може бути продовжений на один місяць.

Видача дублікату посвідчення водія замість втраченого у зв'язку із крадіжкою, стихійним лихом, пожежею, повинню тощо, якщо це підтверджено відповідними документами, проводиться без складання іспитів.

Обмін тимчасового талона на право керування транспортним засобом на посвідчення водія проводиться лише після перевірки особи на наявність вчинених нею адміністративних правопорушень. У разі, коли провести таку перевірку в реєстраційно-екзаменаційному підрозділі Державтоінспекції неможливо, обмін талона здійснюється після подання довідки про непозбавлення особи права на керування транспортним засобом, виданої підрозділом Державтоінспекції за зареєстрованим місцем проживання. Якщо особа без поважних причин не здійснила обмін тимчасового талона протягом трьох місяців після закінчення строку, на який він був виданий, дублікат посвідчення водія видається після складання такою особою теоретичного і практичного іспитів. Особам, які втратили тимчасовий талон на право керування транспортним засобом, виданий на період оформлення дублікату посвідчення водія, новий талон видається на загальних підставах.

Особи, які тимчасово перебувають на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності міжнародного посвідчення водія або посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Міжнародної конвенції про дорожній рух 1968 року, записи в якому виконані або продубльовані літерами латинського алфавіту.

Посвідченням водія іноземної держави вважається також посвідчення водія з розпізнавальним знаком "SU" (СРСР), видане в республіках колишнього Союзу РСР.

Зазначені особи під час керування транспортними засобами можуть мати українське посвідчення водія, видане в установленому цим Положенням порядку.

Особам, які тимчасово перебувають на території України, обмін їх посвідчень водія на українське посвідчення водія, а також видача їм українських посвідчень водія замість утраченого у зв'язку з крадіжкою, стихійним лихом, іншими непередбачуваними обставинами посвідчення водія іноземної держави не проводиться.

Посвідчення водія, що належить особі, яка переїжджає на постійне місце проживання в Україну, дійсне на території України протягом 60 днів з дати видачі органами внутрішніх справ України дозволу на постійне проживання в Україні й після цього підлягає заміні. Заміна таких посвідчень проводиться після проходження особою медичного огляду та складання теоретичного і практичного іспитів.

Співробітникам іноземних дипломатичних і консульських представництв в Україні, постійним представникам преси та інших іноземних організацій, якщо вони мають дійсні посвідчення водія іноземної держави (за умови, що країна їх постійного проживання є договірною стороною Міжнародної конвенції про дорожній рух) або міжнародні посвідчення водія, українські посвідчення видаються без проходження ними медичного огляду і складання іспитів.

Якщо в іноземних громадян та осіб без громадянства немає національних або міжнародних посвідчень водія, українське посвідчення видається їм на загальних підставах.

Міжнародні посвідчення та посвідчення водія іноземних держав, видані громадянам України за кордоном, обмінюються на українське посвідчення на загальних підставах за умови, що вони постійно проживають на території України.

3.1.5 Талон до посвідчення водія

Талон до посвідчення водія (надалі талон) запроваджується на підставі постанови Кабінету Міністрів України від 6 грудня 1993 р. № 980 "Про внесення змін і доповнень до Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами" з метою обліку та аналізу порушень Правил дорожнього руху (надалі Правил), допущених водіями автотранспортних засобів, тролейбусів та трамваїв, які постійно проживають на території України.

Талони по замовленню МВС України виготовляються на цупкому

папері розміром 105 x 75 мм, друкарським способом.

На лицевому боці знаходяться:

- повна назва талону;
- серія з трьох літер українського алфавіту; номер з шести арабських цифр;
- перелік категорій транспортних засобів;
- графи для зазначення серії та номеру водійського посвідчення, до якого видається талон;
- графи для зазначення прізвища, ім'я та по батькові власника талону, найменування підрозділу ДАІ, який видав талон, дата видачі, підпис особи яка його видала, а також графи для відміток про вилучення та повернення талону, які завіряються підписами службових осіб, що виконали ці дії та печаткою органу ДАІ.

На зворотному боці знаходяться графи для зазначення дати порушення, статті КоАП, коду порушення, серії, номеру нагрудного знака та виду стягнення.

Посвідчення водія без такого талону не дає права на керування транспортними засобами. В талон вписується серія і номер посвідчення водія, до якого він виданий. Літери в талоні, які свідчать про категорію посвідчення водія, залишаються, а решта викреслюється. Серія, номер талону і дата його видачі в посвідчення водія не вписуються, за винятком посвідчень старого зразка (незаламінованих).

Початкова видача талонів громадянам здійснюється відділами, відділеннями (групами) Державтоінспекції (надалі ДАІ) міськрайвідділів внутрішніх справ, реєстраційно-екзаменаційними підрозділами ДАІ (надалі РЕП) без перевірки знань Правил за наявності особистого паспорта або документа, що його замінює, посвідчення водія та квитанції про оплату за талон.

У подальшому талони до посвідчення водія видаються (обмінюються) тільки РЕП.

У разі вилучення посвідчення водія талон до нього дає право керувати транспортними засобами відповідної категорії протягом одного місяця. Після закінчення цього строку, якщо він не був продовжений в ДАІ, талон підлягає вилученню.

Продовження строку дії талону здійснюється посадовими особами підрозділів ДАІ, у веденні яких знаходиться розгляд адміністративного матеріалу або заяви водія, а також РЕП після перевірки знань Правил. У разі продовження строку дії талону запис про це здійснюється у довільному місці на талоні й скріплюється печаткою РЕП або підрозділу ДАІ, який подовжує його дію.

У разі втрати дублікат талону видається при пред'явленні посвідчення водія, документу, що засвідчує особу, квитанції про оплату за талон та

після складання теоретичного екзамену з Правил, а особам, які не керували транспортними засобами протягом останніх 12 місяців, – також практичного екзамену. Оформлення дубліката талону замість втраченого внаслідок стихійного лиха, пожежі, повені й т.і., якщо це підтверджується документами, здійснюється без екзаменів.

Обмін талону до посвідчення водія на новий проводиться:

- у випадку заміни посвідчення водія;
- у випадку, коли він непридатний для користування;
- за відсутності вільних рядків для обліку порушень Правил, а також місця для записів про вилучення посвідчення водія;
- у разі успішного складання теоретичного екзамену з Правил після призначення перевірки.

У разі видачі нового талону, коли екзамен з Правил не складається, в нього переносяться дані про раніше допущені порушення, якщо з дня їх скоєння не минуло 12 місяців.

Талон, який має виправлення та підчистки, обмінюється на новий тільки після складання заявником теоретичного екзамену з Правил.

У разі успішного складання теоретичного екзамену на знання Правил, який перший раз проводиться безкоштовно, посвідчення водія повертається власнику, а також видається новий талон. До нового талону переносяться тільки ті порушення Правил, відповідальність за які передбачена частинами 4 та 5 ст. 121 (крім керування транспортним засобом з номерним знаком, що не відповідає вимогам стандарту) та частинами 1 та 2 ст. 130 (крім передачі керування транспортним засобом особі, яка перебуває у стані сп'яніння) Кодексу України про адміністративні правопорушення (надалі Кодекс), і з моменту скоєння яких не минуло 12 місяців.

У разі звернення в РЕП водія з відміткою в талоні "Направлено на перевірку ПДР" екзамен проводиться незалежно від наявності в РЕП вилученого посвідчення водія. У разі позитивного результату і відсутності в РЕП вилученого посвідчення водія на зворотному боці талону, після порушення, робиться запис, наприклад: "Знання ПДР перевірені", вказуються посада, звання та прізвище, а також підпис службової особи, яка здійснила перевірку. Запис скріплюється печаткою РЕП, де провадилась перевірка.

До надходження в РЕП вилученого посвідчення водія строк дії талону продовжується працівниками цього підрозділу, після чого здійснюється його заміна.

Особа, яку було позбавлено права керування транспортними засобами, отримує посвідчення водія і новий талон після проходження нею перевірки знань Правил у РЕП. При цьому здійснюється перенесення зафіксованих в попередньому талоні порушень Правил до нового талону.

Якщо водій під час перевірки знань Правил не склав теоретичного

екзамену, то талон у нього вилучається, а повторний екзаме́н призначається не раніше, ніж через 5 днів.

Бланки талонів відносяться до бланків суворої звітності. Їх отримання, облік, зберігання та витрачання здійснюються у відповідності до встановлених для таких документів правилами.

3.2 Порядок виконання роботи

1. Оформити свідоцтво про закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв (Додаток А).

2. Оформити заяву на одержання, обмін, одержання дублікату посвідчення водія (талона до посвідчення водія) (Додаток Б).

3. Оформити посвідчення водія та талон до нього (Додаток В).

3.3 Контрольні запитання

1. Умови допуску до керування транспортним засобом.

2. Які заклади мають право здійснювати підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв автотранспортних засобів?

3. Порядок видачі посвідчення водія.

4. Яка інформація надається у талоні до посвідчення водія?

Практичне заняття 4

Тема. Автомобільні дороги і вулиці,
правові вимоги щодо будівництва, реконструкції та їх ремонту
(4 години)

Мета заняття:

1. Ознайомитися з основними вимогами по проектуванню, будівництву, реконструкції і ремонту автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів.

2. Розглянути правила користування дорожніми об'єктами.

3. Ознайомитися з заходами щодо забезпечення збереження і функціонування дорожніх об'єктів.

4. Розглянути правила розміщення споруд малих архітектурних форм та зовнішньої реклами.

Завдання:

1. Навчитися розміщати споруди малих архітектурних форм на різних ділянках автомобільних доріг.

2. Навчитися розміщати зовнішню рекламу.

4.1 Загальні відомості

4.1.1 Правила користування дорожніми об'єктами

Власники транспортних засобів зобов'язані виключати можливість винесення на дорожні об'єкти землі, каміння, а також засмічення проїзної частини внаслідок переповнення кузова сипкими матеріалами, пошкодження тари, розвіювання безтарних вантажів, руху із незакріпленим вантажем, забруднення або запилення повітря.

Забороняється рух сільгосптехніки не у транспортному положенні, транспортних засобів на гусеничному ході, а також на колесах із шипованими шинами чи ланцюгами по проїзній частині дорожніх об'єктів, крім випадків застосування індивідуальних протиковзних засобів в умовах ожеледиці чи засніженої проїзної частини.

Переміщення транспортних засобів на гусеничному ході повинне здійснюватися на автомобільних платформах (трейлерах).

Виїзд на проїзну частину дорожніх об'єктів усім учасникам руху дозволяється лише в установлених власниками цих об'єктів спеціально обладнаних місцях, погоджених з Державтоінспекцією. Переїзд через проїзну частину дорожніх об'єктів транспортними засобами на гусеничному ході повинен здійснюватися лише в спеціально обладнаних для цього місцях.

Місця та умови такого переїзду, а також місця перегону худоби, визначаються власниками дорожніх об'єктів або уповноваженими ними органами за погодженням з Державтоінспекцією.

Обладнання цих місць здійснюється за рахунок коштів користувачів.

Рух транспортних засобів на гусеничному ході проїзною частиною автомобільних доріг з твердим покриттям та їх узбіччями забороняється.

Учасники дорожнього руху, які створили перешкоду руху, повинні негайно вжити всіх можливих заходів для усунення цієї перешкоди самостійно чи за допомогою інших осіб, а за неможливості це зробити позначити перешкоду відповідно до Правил дорожнього руху та повідомити Державтоінспекцію або відповідну дорожньо-експлуатаційну організацію і залишатися на місці до прибуття їх представників.

Забороняється заправляти транспортні засоби пально-мастильними матеріалами з автомобільних та інших пересувних бензогазоаправників, займатися торгівлею пально-мастильними та іншими матеріалами і виробами, а також мити транспортні засоби на проїзній частині дорожніх об'єктів, узбіччі та тротуарах.

У межах смуги відчуження автомобільних (позаміських) доріг і червоних ліній міських вулиць і доріг забороняється [7]:

- розташовувати будь-які споруди або об'єкти без погодження з власниками автомобільних доріг та Державтоінспекцією;
- розміщувати контейнери та іншу тару для твердих побутових і харчових відходів;
- смітити, псувати дорожнє покриття, обладнання, зелені насадження;
- спалювати сміття, опале листя та інші відходи, складати їх для тривалого зберігання;
- скидати промислові, меліоративні й каналізаційні води в систему дорожнього зливостоку;
- встановлювати намети та влаштовувати місця для відпочинку;
- випасати худобу та свійську птицю;
- прокладати нові та проводити ремонт існуючих мереж у межах "червоних ліній" вулиць і доріг міст та інших населених пунктів без відповідного дозволу органів місцевого самоврядування;
- палити на шляхопроводах, мостах, естакадах, пішохідних містках, у тунелях і підземних пішохідних переходах.

У спеціально обладнаних місцях для стоянки транспортних засобів і місцях відпочинку учасників дорожнього руху забороняється:

- засмічувати територію, а також мити транспортні засоби в непередбачених для цього місцях;
- розпалювати вогнища в місцях, які для цього непередбачені, та залишати вогнища непогашеними;
- торгівля без дозволу власника дорожнього об'єкта або уповноваженого ним органу та без погодження з Державтоінспекцією; зливати відпрацьовані мастила на землю чи дорожнє покриття;
- псувати обладнання місць стоянки, пошкоджувати зелені насадження.

4.1.2 Заходи щодо забезпечення збереження та функціонування дорожніх об'єктів

Забороняється будівництво житлових будинків, господарських і промислових споруд у придорожній зоні автомобільних (позаміських) доріг на такій відстані від краю проїзної частини:

- на ділянках доріг державного значення I, II і III категорій, що побудовані або будуються в обхід міст і селищ міського типу, сільських населених пунктів – не менше ніж 100 метрів;
- на під'їздах до обласних і великих промислових центрів – 50 метрів;
- на ділянках доріг державного значення між населеними пунктами – 32,5 метра.

Відкриття нових автобусних і тролейбусних маршрутів проводиться лише після обстеження дорожніх об'єктів на цих маршрутах і за погодженням з власниками дорожніх об'єктів або уповноваженими ними органами і Державтоінспекцією.

Власники та користувачі земельних ділянок, що межують зі смугою відчуження автомобільних (позаміських) доріг або червоними лініями міських вулиць і доріг, зобов'язані:

- утримувати в належному стані виїзди з цих ділянок, запобігати винесенню на дорожні об'єкти землі, каміння та інших матеріалів, сміття;
- установлювати і утримувати в справному стані огорожі й вживати заходів для запобігання неконтрольованому виходу худоби та свійської птиці на дорожні об'єкти; у місцях розміщення споруд побутово-торговельного призначення та інших будинків і споруд масового відвідування влаштовувати місця для стоянки транспортних засобів і виїзду на дорожні об'єкти.

Власники та користувачі земельних ділянок, а також власники (користувачі) малих архітектурних форм, інженерних комунікацій, що розташовані в межах смуги відчуження автомобільних (позаміських) доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг, зобов'язані:

- утримувати в належному стані зелені насадження, охоронні зони інженерних комунікацій, тротуари, обладнані стоянки автомобілів, трамвайне полотно та інші елементи дорожніх об'єктів;
- забезпечувати прибирання сміття, снігу, опалого листя та інших відходів, а в разі потреби проводити обробку тротуарів протиожезедними матеріалами;
- забезпечувати належний технічний стан інженерних комунікацій, обладнання, споруд та інших використовуваних елементів дорожніх об'єктів відповідно до їх функціонального призначення та діючих нормативів;
- у разі виявлення небезпечних умов в експлуатації споруд і об'єктів, їх аварій і руйнувань, що призвели до виникнення перешкод у дорожньому русі або загрожують збереженню елементів дорожніх об'єктів, негайно повідомляти власників дорожніх об'єктів або уповноважених ними органів, а також Державтоінспекцію;
- дотримуватись вимог діючих норм і правил щодо охорони дорожніх об'єктів.

4.1.3 Правила розміщення малих архітектурних форм та зовнішньої реклами

Розміщення споруд малих архітектурних форм провадиться за дозволами, що видаються:

– в межах червоних ліній міських вулиць і доріг – відповідними місцевими виконавчими органами міських рад, а у містах Києві та Севастополі міськими державними адміністраціями відповідно до [7] за погодженням з Державтоінспекцією, дорожньо-експлуатаційними та іншими заінтересованими організаціями;

– в межах смуг відчуження автомобільних (позаміських) доріг відповідними дорожньо-експлуатаційними організаціями за погодженням з Державтоінспекцією.

Порядок погодження з Державтоінспекцією розміщення малих архітектурних форм у межах червоних ліній, міських вулиць і доріг та смуг відчуження автомобільних (позаміських) доріг установлюється МВС за погодженням з власником автомобільних доріг, міських вулиць, Держпідприємництвом, Антимонопольним комітетом

Малі архітектурні форми не повинні мати заглиблені в ґрунт фундаменти і не перевищувати за висотою 4 метрів. У населених пунктах малі архітектурні форми (крім кіосків для продажу проїзних квитків на зупинках громадського транспорту) розміщуються за межею тротуару, пішохідних доріжок, алей на відстані не менше ніж 1 метр, але не ближче ніж 5 метрів до проїзної частини доріг і вулиць.

На вулицях і дорогах, де існуючі будинки, споруди та огорожа розміщені на відстані менше ніж 5 метрів від проїзної частини, розміщення малих архітектурних форм дозволяється в одну лінію з фасадами будівель, споруд або огорожі.

Допускається розміщення малих архітектурних форм на тротуарах, ширина яких перевищує передбачену нормами ДБН 360-92 [8] для вулиць відповідної категорії, за межами пішохідної зони на відстані від неї згідно вказаних вище вимог. В охоронних зонах інженерних комунікацій дозволяється розміщувати малі архітектурні форми за обов'язковим погодженням з організаціями, які експлуатують ці комунікації.

Біля кожної малої архітектурної форми повинно бути зовнішнє штучне освітлення, а також впритул до неї покриття вдосконаленого типу завширшки (метрів):

– з фасаду за всією його довжиною (незалежно від виду і конструкції споруди) – 2;

– з боку вітрини і службового входу – 1;

– з боку входу для покупців – 1,5.

У разі розміщення малої архітектурної форми на відстані більше 2 метрів від тротуару до неї з тротуару повинна бути побудована пішохідна доріжка завширшки 1,5 метра. Біля кожної малої архітектурної форми їх власники встановлюють урну для сміття.

Якщо у разі зупинки транспортних засобів біля малої архітектурної форми, що розміщена ближче ніж 10 метрів від краю проїзної частини,

виникає перешкода дорожньому руху, влаштовується заїзний "карман" для тимчасової зупинки не менш як 2 легкових автомобілів.

Інформаційно-сервісні, інформаційно-вказівні або інші дорожні знаки, не передбачені стандартами і технічними умовами, встановлюються в межах червоних ліній міських вулиць і доріг та смуг відчуження автомобільних (позаміських) доріг з дозволу Департаменту Державтоінспекції МВС.

На період підготовки і проведення масових і офіційних заходів (свята, народні гуляння, фестивалі, спортивні змагання, з'їзди, конференції, симпозіуми та ін.) на міських вулицях і дорогах допускається розміщувати над проїзною частиною засоби святкового оформлення та відповідну інформацію з дотриманням вимог цих Правил і забезпечення видимості дорожніх знаків, світлофорів, перехресть, пішохідних переходів, зупинок транспорту загального користування.

Лотки, столи, ємності з напоями та інші пересувні елементи вуличної торгівлі розміщуються лише на тротуарах завширшки не менше 5 метрів за межею пішохідної частини.

Товар і звільнена від нього тара повинні складуватися на тротуарі поруч із зазначеними пересувними елементами і за межами його пішохідної частини.

Підключення малих архітектурних форм до інженерних мереж повинне здійснюватися з дотриманням умов і правил технічної експлуатації відповідних мереж і гарантувати безпеку користувачів дорожніх об'єктів.

Забороняється користуватися малими архітектурними формами, а також пересувними елементами вуличної торгівлі, якщо їх власниками (користувачами) не забезпечено закриття стікання використаної ними води в підземні зливостоки.

Забороняється розміщувати малі архітектурні форми:

- біля фасадів адміністративних і культових будівель, безпосередньо біля пам'ятників, фонтанів, клумб, оглядових і панорамних майданчиків, скульптурних та інших елементів оздоблення будинків і декоративного благоустрою території;

- ближче ніж за 20 метрів до перехресть вулиць;

- в охоронних зонах інженерних комунікацій;

- на зупинці громадського транспорту на відстані ближче ніж 20 метрів в обидва боки по тротуару від встановленого дорожнього знака, що її позначає (крім малих архітектурних форм, зблокованих з кіосками для продажу проїзних квитків);

- на штучних спорудах (крім випадків, коли розміщення цих споруд передбачено проектом будівництва або реконструкції, погодженим та затвердженим в установленому порядку);

- ближче ніж за 100 метрів до залізничних переїздів.

Під час розміщення малих архітектурних форм не допускається пошкодження або знищення зелених насаджень.

Розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах провадиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад у порядку, встановленому цими органами, згідно з типовими правилами розміщення зовнішньої реклами, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Розміщення зовнішньої реклами у межах смуг відведення автомобільних доріг і залізничних переїздів провадиться за погодженням з органами державного управління автомобільними дорогами або їх власниками та Державтоінспекцією з дотриманням таких вимог:

- необхідність дотримання техніки безпеки;
- забезпечення видимості на перехрестях, у напрямку руху транспортних засобів, бокової видимості, забезпечення видимості дорожніх знаків, світлофорів, пішохідних переходів, залізничних переїздів, зупинок громадського транспорту;
- заборона відтворення зображення дорожніх знаків;
- освітлення зовнішньої реклами не повинне засліплювати учасників дорожнього руху;
- фундамент наземної зовнішньої реклами, що виступає над поверхнею землі, може бути декоративно оформлений;
- опори наземної зовнішньої реклами, розміщеної вздовж проїжджої частини доріг, повинні мати вертикальну дорожню розмітку, нанесену світлоповертальними матеріалами, заввишки до 2 метрів від поверхні землі;
- нижній край зовнішньої реклами, розміщеної над проїжджою частиною доріг, у тому числі на мостах, естакадах тощо, повинен бути на висоті не менш як 5 метрів від поверхні дорожнього покриття.

Забороняється розташовувати рекламні засоби:

- на пішохідних доріжках та алеях, якщо це перешкоджає вільному руху пішоходів;
- на висоті менше ніж 5 метрів від краю проїжджої частини.

На вимогу власника території та об'єкта або уповноваженого ним органу (особи) питання розміщення зовнішньої реклами погоджується з:

- Державтоінспекцією – у разі розміщення зовнішньої реклами на перехрестях, біля дорожніх знаків, світлофорів, пішохідних переходів, залізничних переїздів та зупинок транспорту загального користування;
- відповідним центральним або місцевим органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду – у разі розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках історії та архітектури, в межах зон охорони таких пам'яток і в межах об'єктів природно-заповідного фонду;

– утримувачем інженерних комунікацій – у разі розміщення зовнішньої реклами в межах охоронних зон цих комунікацій.

Погодження питання розміщення зовнішньої реклами здійснюється зазначеними органами протягом п'яти робочих днів після звернення розповсюджувача зовнішньої реклами.

Перелік вимог щодо розміщення зовнішньої реклами, зазначених у цьому пункті, є вичерпним.

Розроблення необхідної технічної документації, монтаж (демонтаж) рекламного засобу здійснюються спеціалізованими підприємствами, установами та організаціями.

Розташування рекламних засобів у межах охоронних зон інженерних комунікацій дозволяється за погодженням з утримувачем зазначених комунікацій.

Підключення рекламних засобів до існуючих мереж зовнішнього освітлення здійснюється відповідно до законодавства.

Відповідальність за технічний стан рекламних засобів, порушення вимог техніки безпеки під час їх розташування та експлуатації несе розповсюджувач реклами згідно із законодавством.

4.2 Порядок виконання роботи

1. Показати схему ділянки вулично-дорожньої мережі.
2. Виконати розміщення двох споруд малих архітектурних форм на представленій ділянці вулично-дорожньої мережі.
3. Виконати розміщення двох зовнішніх реклам на представленій ділянці вулично-дорожньої мережі.

4.3 Контрольні запитання

1. Що собою представляє автомобільна дорога?
2. Які вимоги необхідно враховувати під час проектування, будівництва, реконструкції і ремонту автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів?
3. Основні вимоги до діяльності власників доріг, вулиць і залізничних переїздів.
4. Основні права й обов'язки власників дорожніх об'єктів.
5. Правила користування дорожніми об'єктами.
6. Чи забороняється дорожній рух під час виконання робіт на автомобільних дорогах?
7. Порядок погодження розміщення малих архітектурних форм.
8. Де забороняється розташовувати рекламні засоби?

Практичне заняття 5

Тема. Допуск транспортних засобів до участі в дорожньому русі
(4 години)

Мета заняття:

1. Ознайомитися з порядком реєстрації й обліку транспортних засобів.
2. Ознайомитися з Правилами проведення державного технічного огляду транспортних засобів.
3. Ознайомитися з Порядком здійснення контролю за технічним станом колісних транспортних засобів під час їх експлуатації.

Завдання:

1. Навчитися оформляти документацію для реєстрації транспортних засобів.

5.1 Загальні відомості

5.1.1 Державна реєстрація транспортних засобів

Транспортні засоби реєструються за юридичними та фізичними особами в реєстраційно-екзаменаційних підрозділах Державтоінспекції. Транспортні засоби, що належать декільком фізичним або юридичним особам (співвласникам), за їх письмовою заявою реєструються за однією з таких осіб. У разі відсутності одного із співвласників державна реєстрація транспортних засобів проводиться на підставі його письмової заяви. Справжність підпису такого співвласника засвідчується нотаріально. У графі "Особливі відмітки" свідоцтва про реєстрацію або тимчасового реєстраційного талону транспортних засобів щодо іншого співвласника може бути зроблено запис: "_____ має (прізвище, ім'я, по батькові або найменування юридичної особи) право керувати (експлуатувати) та є співвласником" [9].

Транспортні засоби, що належать фізичним особам-підприємцям, реєструються за ними як за фізичними особами.

Власники транспортних засобів та особи, що експлуатують такі засоби на законних підставах, або їх представники (далі – власники) зобов'язані зареєструвати (перереєструвати) транспортні засоби протягом десяти днів після придбання (одержання) або митного оформлення, або тимчасового ввезення на територію України, або виникнення обставин, що є підставою для внесення змін до реєстраційних документів. Строк державної

реєстрації продовжується у разі подання документів, які підтверджують відсутність можливості своєчасного її проведення власниками транспортних засобів (хвороба, відрадження або інші поважні причини).

Експлуатація транспортних засобів, що не зареєстровані (не перереєстровані) у підрозділах Державтоінспекції та без номерних знаків, що відповідають державним стандартам, а також ідентифікаційні номери складових частин яких не відповідають записам у реєстраційних документах або знищені чи підроблені, забороняється.

Транспортні засоби, тимчасово ввезені на митну територію України для власного користування більш як на два місяці, підлягають державній реєстрації в підрозділах Державтоінспекції на строк, визначений Держмитслужбою. Тимчасово ввезені транспортні засоби не можуть бути розкомплектовані на запасні частини, передані у володіння або користування іншим особам.

Державна реєстрація транспортних засобів проводиться на підставі заяв власників, поданих особисто, і документів, що посвідчують їх особу, підтверджують правомірність придбання, отримання, ввезення, митного оформлення транспортних засобів, оцінку їх вартості, відповідність конструкції транспортних засобів установленим вимогам безпеки дорожнього руху, а також вимогам, які є підставою для внесення змін до реєстраційних документів. Документами, що підтверджують правомірність придбання транспортних засобів, їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, є засвідчені підписом відповідної посадової особи, що скріплені печаткою:

- довідка-рахунок, видана суб'єктом господарювання, діяльність якого пов'язана з реалізацією транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери;

- договори та угоди, укладені на товарних біржах на зареєстрованих у Департаменті Державтоінспекції бланках, інші засвідчені в установленому порядку документи, що встановлюють право власності на транспортні засоби;

- копія рішення суду, засвідчена в установленому порядку, із зазначенням юридичних чи фізичних осіб, які визнаються власниками транспортних засобів, марки, моделі, року випуску таких засобів, а також ідентифікаційних номерів їх складових частин;

- довідка органу соціального захисту населення або управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, що виділили автомобіль або мотоцикляску;

- акт приймання-передачі транспортних засобів, виданий підприємством-виробником або підприємством, яке переобладнало чи встановило на транспортний засіб спеціальний пристрій згідно із свідоцтвом про пого-

дження конструкції транспортного засобу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, із зазначенням ідентифікаційних номерів такого транспортного засобу та конкретного одержувача;

– вантажна митна декларація або видане митним органом посвідчення про реєстрацію в підрозділах Державтоінспекції транспортних засобів чи їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери;

– договір фінансового лізингу.

Для державної реєстрації транспортних засобів, що перебували в експлуатації і зняті з обліку в підрозділах Державтоінспекції, крім зазначених у цьому пункті документів, що підтверджують правомірність їх придбання, подається свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (технічний паспорт) та копія реєстраційної картки, що додається до свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу на пластиковій основі, з відміткою підрозділу Державтоінспекції про зняття транспортного засобу з обліку. Перед відчуженням, передачею, зазначені транспортні засоби повинні бути зняті з обліку в підрозділах Державтоінспекції.

Державна реєстрація транспортних засобів проводиться за умови сплати їх власниками передбачених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів), а також внесення в установленому порядку платежів за проведення огляду транспортних засобів, державну реєстрацію (перереєстрацію), зняття з обліку, відшкодування вартості бланків реєстраційних документів та номерних знаків.

Бланки довідок-рахунків, актів приймання-передачі транспортних засобів підприємств-виробників таких засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, є бланками суворої звітності й виготовляються відповідно до порядку виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку.

У разі коли власники транспортних засобів мають заборгованість із сплати штрафу за порушення правил, норм і стандартів у сфері безпеки дорожнього руху, їм може бути відмовлено в проведенні державної реєстрації (перереєстрації), знятті з обліку транспортного засобу.

Державна реєстрація нових транспортних засобів, а також тих, що перебували в експлуатації та ввезені на митну територію України, проводиться за умови відповідності конструкції і технічного стану даної марки (моделі) транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, обов'язковим вимогам правил, нормативів і стандартів України, що підтверджується сертифікатом відповідності або свідоцтвом про визнання іноземного сертифіката, копію яких власники подають до підрозділів Державтоінспекції.

Державна реєстрація конфіскованих транспортних засобів або транспортних засобів, право власності на які встановлено за рішенням суду, проводиться на підставі відповідного рішення суду із зазначенням марки,

моделі, ідентифікаційних номерів складових частин таких засобів, а також реєстраційних документів, зокрема свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу або технічного паспорта з відміткою підрозділу Державтоінспекції про зняття транспортного засобу з обліку.

Державна реєстрація проводиться:

– транспортних засобів, що визнані в установленому порядку безхазяйними, – на підставі документів, виданих уповноваженими органами, а також договорів купівлі-продажу або інших документів, які встановлюють право власності на такі засоби після їх реалізації;

– транспортних засобів, які за правом спадкування перейшли у власність держави або подаровані державі власниками, – на підставі рішень органів, визначених законодавством, та нотаріально засвідчених документів, які встановлюють право власності, із зазначенням в них марки, моделі, ідентифікаційних номерів складових частин таких транспортних засобів, інших документів, що підтверджують правомірність їх придбання новими власниками, а також виданих на території України реєстраційних документів з відміткою підрозділів Державтоінспекції про зняття їх з обліку.

Державна реєстрація (перереєстрація), зняття з обліку транспортних засобів дипломатичних і торговельних представництв, консульських установ іноземних держав та їх персоналу з числа іноземних громадян, а також іноземних організацій, які забезпечують реалізацію програм (проектів) міжнародної технічної допомоги (виконавці проектів) згідно з міжнародними договорами України, іноземних громадян та осіб без громадянства проводиться підрозділами Державтоінспекції на загальних підставах.

Допускається державна реєстрація самостійно сконструйованих мотоциклів, легкових, а також вантажних автомобілів, повна маса яких не перевищує 3500 кілограмів, причепів та напівпричепів до них, інших прирівняних до них транспортних засобів і мопедів, виготовлених відповідно до обов'язкових вимог норм і стандартів України, на підставі документів, що підтверджують правомірність придбання складових частин із зазначенням їх ідентифікаційних номерів, а також висновків Центру безпеки дорожнього руху та автоматизованих систем при МВС та інших, визначених Кабінетом Міністрів України підприємств, установ та організацій.

На зареєстровані у підрозділі Державтоінспекції транспортні засоби видаються свідоцтва про реєстрацію, а також номерні знаки, що відповідають державному стандарту України: два номерні знаки – на автотранспорт, один – на мототранспорт, мопед, причіп та напівпричіп, дозволи на встановлення на транспортних засобах спеціальних світлових і (або) звукових сигнальних пристроїв. У свідоцтві про реєстрацію транспортного засобу ідентифікаційний номер двигуна не зазначається.

Свідоцтво про реєстрацію (технічний паспорт), технічний талон та номерні знаки старого зразка діють до їх заміни на свідоцтво про реєстрацію та номерні знаки нового зразка.

За бажанням власника транспортного засобу – фізичної особи надати право керування таким засобом іншій фізичній особі чи за бажанням фізичної або юридичної особи, якій власник транспортного засобу передав у встановленому порядку право користування і (або) розпорядження транспортними засобами, підрозділ Державтоінспекції видає за зверненням такого власника тимчасовий реєстраційний талон на строк, зазначений у його заяві, або документах, які підтверджують право користування і (або) розпорядження транспортним засобом.

У графі талона "Особливі відмітки" робиться запис "Дійсний до _____ 20__ р. за наявності свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічного паспорта) серії ___ N _____".

Копія документа, що підтверджує право користування і (або) розпорядження транспортними засобами, додається до матеріалів, що необхідні для оформлення тимчасового реєстраційного талона.

Замість утраченого або непридатного для користування свідоцтва про реєстрацію (технічного паспорта) і номерних знаків на підставі заяви власника або його представника видається нове свідоцтво про реєстрацію та номерні знаки. Замість утраченого свідоцтва про реєстрацію (технічного паспорта) знятого з обліку транспортного засобу на підставі заяви власника або його представника підрозділ Державтоінспекції, в якому проводилося зняття з обліку, видає копію реєстраційної картки, яка засвідчується підписом посадової особи, що скріплений печаткою підрозділу Державтоінспекції, із внесенням відповідних службових відміток. Знайдені свідоцтва про реєстрацію (технічні паспорти) і номерні знаки після видачі нових вважаються недійсними і здаються до підрозділів Державтоінспекції.

У разі, коли власники транспортних засобів переїхали у зв'язку із зміною місця проживання до іншого регіону – Автономної Республіки Крим, області, міст Києва чи Севастополя або придбали транспортні засоби, зареєстровані в іншому регіоні, підрозділи Державтоінспекції за новим місцем державної реєстрації транспортних засобів надсилають за попереднім місцем їх державної реєстрації запит, відповідь на який необхідно дати протягом 10 днів. До одержання цього підтвердження, з місця попередньої державної реєстрації, власникам транспортних засобів видаються номерні знаки і не більш як на три місяці тимчасовий реєстраційний талон. Після закінчення строку дії тимчасового реєстраційного талона експлуатація транспортних засобів не допускається.

Транспортні засоби юридичних осіб реєструються за місцезнаходженням таких осіб. Якщо стоянка транспортних засобів розташована за місцезнаходженням філій або представництв юридичних осіб, такі транс-

портні засоби реєструються за місцем їх стоянки. У свідоцтві про реєстрацію (технічному паспорті) зазначається юридична особа, якій належать транспортні засоби, місцезнаходження такої особи та стоянки.

5.1.2 Зняття з обліку транспортних засобів

Зняття з обліку транспортних засобів проводиться після їх огляду в підрозділах Державтоінспекції на підставі заяви власника, документа, що посвідчує особу, виконавчого напису нотаріуса, постанови державного виконавця або рішення суду.

У разі встановлення факту знищення, фальсифікації або підроблення ідентифікаційних номерів складових частин транспортних засобів, виявлення транспортних засобів, зареєстрованих (перереєстрованих), знятих з обліку в підрозділах Державтоінспекції, у тому числі тимчасово, за фіктивними чи підробленими документами або таких, що розшукуються правоохоронними органами України у зв'язку з незаконним заволодінням, працівники підрозділів Державтоінспекції оформляють в установленому порядку необхідні документи, скасовують державну реєстрацію (перереєстрацію), зняття з обліку транспортних засобів і передають усі відповідні документи та наявності транспортні засоби до органів внутрішніх справ для подальшого проведення перевірки. Якщо виявлено факт підроблення митних документів, їх ксерокопії з необхідним поясненням надсилаються до митних органів, у зоні діяльності яких проживають особи, за якими зареєстровані відповідні транспортні засоби.

Якщо під час проведення перевірки ідентифікаційних номерів складових частин за автоматизованою базою даних про розшукувані транспортні засоби буде встановлено, що раніше зареєстрований на території України транспортний засіб розшукується правоохоронними органами інших держав, підрозділ Державтоінспекції вилучає свідоцтво про реєстрацію (технічний паспорт), оформляє відповідні документи про цей факт і передає їх до відповідного органу внутрішніх справ для проведення розслідування. Підрозділи Державтоінспекції видають власникам тимчасові реєстраційні талони строком на один рік, у графу "Особливі відмітки" яких вноситься запис: "Розшукується Інтерполом. Зняття з обліку заборонено до закінчення перевірки". Після проведення органом внутрішніх справ розслідування за зазначеним фактом (з обов'язковим інформуванням ініціатора розшуку) на підставі постанови органу внутрішніх справ про відмову у порушенні кримінальної справи та матеріалів перевірки в установленому МВС порядку здійснюється заміна тимчасових реєстраційних талонів на свідоцтва про реєстрацію з внесенням до них запису "Розшукується Інтерполом. Зняття з обліку дозволено".

Забороняється зняття з обліку транспортних засобів, стосовно яких є ухвала суду про накладення арешту або заборону зняття з обліку чи постановова слідчого або державного виконавця про накладення арешту, а також транспортних засобів, що є речовими доказами у кримінальній справі і приєднанні до неї постановою особи, яка проводить дізнання, слідчого, прокурора або ухвалою суду.

Забороняється зняття з обліку транспортних засобів, що:

– зареєстровані за неповнолітніми особами, без письмової нотаріально засвідченої згоди батьків (усиновлювачів) або піклувальника і дозволу органу опіки та піклування;

– одержані через органи соціального захисту населення або управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, без письмового розпорядження зазначених органів;

– придбані у розстрочку без надання відповідних документів про остаточний розрахунок.

У разі, коли транспортний засіб знімається з обліку у зв'язку з його відчуженням, у свідоцтві про реєстрацію (технічному паспорті) або на копії реєстраційної картки, що додається до свідоцтва про реєстрацію на пластиковій основі, робиться запис: "Транспортний засіб знято з обліку для реалізації в межах України".

У разі, коли транспортний засіб знімається з обліку на підставі свідоцтва про спадщину, виконавчого напису нотаріуса або рішення суду, у свідоцтві про реєстрацію (технічному паспорті) або на копії реєстраційної картки, що додається до свідоцтва про реєстрацію на пластиковій основі, робиться запис: "Транспортний засіб знято з обліку за спадщиною (за рішенням суду, за виконавчим написом нотаріуса)".

У разі зміни власником місця проживання з вибуттям за межі відповідно Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя у свідоцтві про реєстрацію (технічному паспорті) або на копії реєстраційної картки, що додається до свідоцтва про реєстрацію на пластиковій основі, робиться відмітка про місце вибуття транспортного засобу.

Транспортний засіб після виконання договору фінансового лізингу знімається з обліку лізингодавцем, при цьому у свідоцтві про реєстрацію (технічному паспорті) або на копії реєстраційної картки, що додається до свідоцтва про реєстрацію на пластиковій основі, робиться запис: "Транспортний засіб знято з обліку за договором фінансового лізингу".

Копії реєстраційних карток засвідчуються підписом посадової особи, що скріплений печаткою підрозділів Державтоінспекції, із внесенням відповідних службових відміток.

Під час зняття з обліку транспортних засобів номерні знаки здаються та видаються номерні знаки для разових поїздок.

Номерні знаки із знятих з обліку транспортних засобів за умови їх відповідності стандартам перезакріплюються за зверненням власників за іншими придбаними ними транспортними засобами.

У разі втрати власником свідоцтва про реєстрацію (технічного паспорта) зняття з обліку транспортного засобу проводиться після видачі нового свідоцтва про реєстрацію.

Транспортні засоби, ввезені на митну територію України під зобов'язання про їх зворотне вивезення, знімаються з обліку після їх огляду в підрозділах Державтоінспекції.

5.1.3 Порядок видачі тимчасового дозволу для використання не зареєстрованих у встановленому порядку транспортних засобів

На транспортні засоби, що доставляються своїм ходом до місця державної реєстрації з підприємств-виробників, авторемонтних підприємств, торговельних організацій, з-за кордону, а також на зняті з обліку транспортні засоби видаються номерні знаки для разових поїздок строком на два місяці.

Відмітка про видачу номерних знаків для разових поїздок робиться в реєстраційних документах або в документах, що підтверджують правомірність придбання транспортних засобів.

Підприємствам-виробникам, які здійснюють перегін транспортних засобів до їх одержувачів, видаються номерні знаки для разових поїздок. У супровідних документах зазначених підприємств робиться відмітка "перегін" і зазначаються такі номерні знаки.

5.1.4 Порядок допуску транспортних засобів до поїздки за кордон

До поїздки за кордон допускаються транспортні засоби, на які видані реєстраційні документи відповідно до Конвенції про дорожній рух та номерні знаки, серіям яких присвоєні літери латинського алфавіту.

У разі відсутності права власності на транспортні засоби оформлення документів для поїздок за кордон здійснюється на підставі документів, що підтверджують право користування і (або) розпорядження транспортними засобами. Особам, що здійснюють поїздку за кордон, на період поїздки видаються свідоцтва про реєстрацію на їх ім'я. Свідоцтво про реєстрацію, видане на ім'я власника транспортного засобу, і документи, які підтверджують право користування і (або) розпорядження транспортними засобами, зберігаються у відповідних підрозділах Державтоінспекції.

Видане на період поїздки за кордон свідоцтво про реєстрацію підлягає поверненню відповідному підрозділу Державтоінспекції не пізніше ніж протягом 10 днів після повернення з-за кордону.

Транспортні засоби, на яких власники виїжджають за кордон, повинні мати розпізнавальний знак України. Власники таких транспортних засобів перед виїздом зобов'язані укласти договір обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів.

Транспортні засоби, на які згідно із законом встановлено тимчасову заборону на зняття з обліку, до поїздок за кордон не допускаються.

На транспортні засоби, власники яких виїжджають за кордон на постійне місце проживання, видаються свідоцтва про реєстрацію та номерні знаки встановленого зразка. Такі транспортні засоби знімаються з обліку.

Щорічна перевірка відповідності конструкції та технічного стану транспортних засобів, що виконують міжнародні перевезення вантажів і пасажирів, вимогам резолюцій Європейської конференції міністрів транспорту, а також видача сертифікатів відповідності та Міжнародних сертифікатів технічного огляду транспортних засобів проводиться відповідно до законодавства.

5.1.5 Порядок заповнення свідоцтв про реєстрацію

Свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів вводяться замість технічних паспортів і технічних талонів, які раніше видавались на транспортні засоби індивідуальних власників, підприємств, установ і організацій.

Обов'язкова заміна технічних паспортів і технічних талонів на свідоцтва про реєстрацію не проводиться.

Свідоцтва про реєстрацію заповнюються з використанням ЕОМ підсистеми „Реєстрація АМТ”. Підсистема „Реєстрація АМТ” (надалі в тексті ПР) являє собою багатофункціональний програмний комплекс, що забезпечує реєстраційну діяльність МРЕВ. Інформація ПР про транспортні засоби (ТЗ) та їх власників використовується іншими підсистемами РІ ІС ДАІ (Регіональної Інтегрованої Інформаційної Системи ДАІ): технічний огляд, дорожньо-транспортні пригоди, чергова частина. Програмне забезпечення ПР призначене для вирішення наступних задач:

- введення інформації про реєстрації ТЗ;
- перевірка даних про АМТ за кримінальними базами (угони в Україні, угони по СНД, Інтерпол, арешти);
- перевірка документів-підстав до реєстрації на перебування в розшуку, в БД “Довідки-рахунки”, “Документи митниці”;
- перевірка даних про власника на наявність в БД “Особи в розшуку”;
- друк реєстраційних документів;
- друк карток ручної картотеки;
- друк збігів по всіх базах на момент здійснення реєстрації;

- формування звітності, передбаченої наказами МВС України та іншими документами, що регулюють реєстраційну діяльність МРЕВ;
- пошук інформації про транспорт фізичних та юридичних осіб;
- автоматичне щоденне відвантаження інформації про здійснені реєстрації до національного банку даних України або відвантаження інформації за запитом адміністратора БД;
- облік використаної під час реєстрації АМТ спецпродукції.

Підсистема „Реєстрація АМТ” в своєму складі має наступні довідники:

- довідник типів АМТ – містить повний перелік типів АМТ;
- довідник типів кузовів – містить повний перелік типів кузовів;
- довідник марок-моделей – містить інформацію про технічні характеристики кожної моделі;
- довідник кольорів АМТ;
- довідник технологічних операцій, крім назви і коду містить ознаки операції, що полегшують логічний контроль інформації під час здійснення операції реєстрації;
- довідник документів-підстав до реєстрації АМТ;
- довідник прибуття-вибуття містить загальний перелік всіх МРЕВ України та адреси.

Між довідником технологічних операцій та документів-підстав до реєстрації АМТ існує зв'язок: кожній технологічній операції ставиться у відповідність перелік документів. У цьому списку кожен з документів має таку ознаку: чи є цей документ припустимим для операції або обов'язковим. Обов'язковість документу означає, що операція не може бути здійснена без надання документу в якості підстави до реєстрації. Припустимість документу означає, що він може бути наданий як підстава до реєстрації, але його відсутність не призводить до неможливості здійснення операції реєстрації ТЗ.

Екранна форма вводу інформації про реєстрацію ТЗ призначена для перегляду, введення та редагування записів про реєстрацію (карток) транспортного засобу. Перед тим, як вводити будь-яку інформацію про операцію реєстрації, оператор повинен знайти у БД пачку карток, що відповідають транспортному засобу, або впевнитись у тому, що інформація про АМТ відсутня в БД. Відкидання етапу пошуку позбавляє оператора можливості використання раніше введеної інформації з метою скорочення часу опрацювання матеріалів реєстрації. До негативних наслідків роботи без попереднього пошуку інформації щодо АМТ необхідно віднести можливість помилкового створення зайвої пачки карток, що разом із існуючою буде характеризувати один транспортний засіб.

Попередній пошук здійснюється викликом функції „Пошук”, що висвітлює на екрані вікно для вводу параметрів пошуку. Ця функція здійснюється автоматично після первинної активізації форми.

Попередній пошук можна вважати зайвим у випадках, коли оператору відомо про відсутність інформації про АМТ у БД: реєстрація нового АМТ, увіз ТЗ з-за кордону тощо.

Знайдені картки відображуються в зворотньому хронологічному порядку. Після перегляду карток змінюється режим вводу картки (поле „Режим”) на значення „Заява”, здійснюється подальше поновлення інформації в інших полях картки, зміни фіксуються в БД. Перед записом в БД відбуваються перевірки введеної інформації. За відсутності помилок вводу в БД автоматично створюється нова картка з режимом „Заява”. При цьому інформація з попередньої картки узагальнюється із зробленими змінами, попередня картка залишається без змін.

У випадку відсутності інформації про ТЗ в БД необхідно створити заяву. При цьому в БД буде створений новий запис про АМТ, опрацьована оператором заява стане першою карткою для цього ТЗ.

Після запису заяви в БД її можна роздрукувати. У меню друку, крім заяви, доступні також інші документи, наприклад протокол комплексних перевірок ТЗ.

Збережена в БД заява на реєстрацію може бути змінена будь-яким оператором з метою виправлення помилок або внесення додаткової інформації. Після перевірки введеної інформації та наданих заявником документів інспектор реєстрації для операцій, які передбачають видачу держномерів та транзитних номерів або прийняття документів на тимчасове зберігання, фіксує інформацію щодо спецпродукції, за винятком видачі реєстраційних документів (свідоцтво про реєстрацію, тимчасовий талон), і ставить свій (електронний) підпис в полі „Прийняв”.

Перед записом в БД картки, введені дані з підписом інспектора піддаються логічному та синтаксичному контролю: припустимість символів в полях форми, наявність спецпродукції на складі відповідного підрозділу, контроль можливих значень для полів, що узгоджуються з відповідними довідниками тощо.

У разі виявлення помилок під час перевірки на екрані користувача з’являється повідомлення про невідповідність введених даних вимогам програмного забезпечення. Інформація не буде зафіксована в БД, доки не будуть виправлені всі знайдені помилки. По закінченню необхідних перевірок відбувається пошук співпадінь даних картки в так званих „кримінальних” масивах інформації: „Угон”, „Документи в розшуку”, „Особи в розшуку” та інші. Знайдені в цих масивах співпадіння демонструються на екрані. Після перегляду „кримінальної” інформації інспектор має можливість відмовитись від запису поновленої заяви в БД.

Для операцій, які передбачають видачу свідоцтв або тимчасових талонів, паспортист МРЕВ вносить в картку номери бланків суворої звітності, на яких будуть роздруковані відповідні документи. Необхідною умовою фіксування номерів бланків є їх попередня видача в підзвіт паспортиста.

Для операцій групи "Зняття з обліку" етап закріплення бланків опускається. Для цих операцій по закінченню перевірки наданих документів, введеної інформації та накладання електронного підпису інспектором, наступним кроком опрацювання матеріалів реєстрації може бути заміна режиму картки.

Якщо під час заповнення свідоцтва про реєстрацію виділеного поля недостатньо, дозволяється використовувати загальноприйняті скорочення реквізитів. За відсутності реквізитів поле залишається вільним.

Реквізити "Прізвище", "Ім'я", "Міністерство", "Підприємство", "Область" заповнюються літерами українського і латинського алфавіту.

"Номерний знак" – записується присвоєний номерний знак.

"Марка", "Модель", "Рік випуску", "Двигун N", "Шасі (рама) N", "Кузов (коляска) N" – реквізити заповнюються у відповідності з документами, які є основою для реєстрації, перереєстрації транспортного засобу.

"Колір" – заноситься основний колір ТЗ.

"Тип ТЗ" – заноситься відповідно до типів ТЗ.

"Повна маса" – вказується максимально дозволена вага транспортного засобу в кілограмах (береться із технічної документації автомобіля), за винятком легкових автомобілів.

"Особливі відмітки" – вказуються реквізити і назва документа, на підставі якого зареєстровані (перереєстровані) ТЗ.

Крім того, можуть бути і такі відмітки:

– дозволений знак "інвалід";

– інші відмітки (додатковий колір у разі комбінованої покраски, розпізнавальні написи, обмеження і т.ін.).

Примітка. Оцінки: «продаж і передача з дозволу митниці, мито сплачене по квитанції № __», «придбані за пільговою ціною», «опікунство» – заносяться тільки в облікову картку, журнал обліку і базу даних автоматизованої системи обліку транспортних засобів. У свідоцтво ці дані не записуються.

«По батькові», «Район», «Місто», «Населений пункт», «Вулиця», «Будинок, корпус, квартира», «Міністерство», «Підприємство», «Установа», «Кооператив» і т.п. – заносяться відповідно до документів, що є підставою для реєстрації ТЗ.

«Видано» – вказується назва РЕП ДАІ.

«Начальник РЕП ДАІ» – ставляться підпис посадової особи і печатка РЕП.

5.1.6 Особливості оформлення операцій під час видачі свідоцтв про реєстрацію

Свідоцтва про реєстрацію видаються іспитовими реєстраційно-екзаменаційними підрозділами ДАІ під час реєстрації, перереєстрації транспортних засобів і причепів до них.

Зміни реєстраційних, обліково-реєстраційних даних ТЗ державного підприємства вносяться в реєстраційну картку, книгу реєстрації, а також у талон про проходження технічного огляду і завіряються печаткою. При зміні реєстраційних, обліково-реєстраційних даних ТЗ власника недержавного підприємства свідоцтво про реєстрацію замінюється новим на загальних підставах.

У випадку зняття ТЗ з обліку ламіноване свідоцтво про реєстрацію обрізується з трьох боків так, щоб захопити паперову частину бланка. На внутрішньому боці свідоцтва про реєстрацію проставляються відмітка про зняття з обліку і причина, печатка РЕП ДАІ.

Перед зняттям з обліку ТЗ державного підприємства свідоцтво про реєстрацію оформлюється вищевказаним способом і в нього за необхідності записуються номери установлених вузлів і агрегатів. Записи завіряються підписом керівника і печаткою підприємства.

Уразі реєстрації ТЗ, що вже були в експлуатації, РЕП на підставі записів у свідоцтві про реєстрацію видає нове свідоцтво і талон про проходження технічного огляду. У даному талоні також проставляються оцінки про встановлення ТЗ на тимчасовий облік.

5.1.7 Порядок здійснення контролю за технічним станом колісних транспортних засобів під час їх експлуатації

Цей Порядок визначає процедуру проведення працівниками Державтоінспекції перевірок технічного стану колісних транспортних засобів під час їх експлуатації в період між державними технічними оглядами, які здійснюються у випадку наявних ознак, що свідчать про технічну несправність КТЗ або забруднення ним навколишнього середовища, відповідно до вимог абзацу першого пункту 21 статті 11 Закону України "Про міліцію" [10].

На автомобільних дорогах і вулицях можуть бути перевірені КТЗ незалежно від їх призначення, місця реєстрації та належності, крім автомобілів швидкої медичної допомоги, оперативних та аварійно-рятувальних служб, військових і дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, а також тих, що рухаються в колонах.

За результатами перевірки складається Акт перевірки технічного стану колісного транспортного засобу, копія якого надається водієві КТЗ.

Перевірка технічного стану автобусів, що здійснюють перевезення пасажирів за встановленими маршрутами, проводиться в місцях їх стоянки або в початкових, проміжних чи кінцевих пунктах маршруту.

Перевірка технічного стану КТЗ здійснюється в місцях, де їх зупинка і стоянка не заборонені ПДР та вони не створюють перешкоди в дорожньому русі іншим учасникам. Час на проведення перевірки одного КТЗ не повинен перевищувати 20 хв.

Технічний стан та обладнання КТЗ під час їх експлуатації перевіряється візуально та з використанням засобів вимірювальної техніки відповідно до ДСТУ 3649-97 "Засоби транспортні дорожні. Експлуатаційні вимоги безпеки до технічного стану та методи контролю" [11] без втручання в роботу (розбирання) вузлів та агрегатів КТЗ, які перевіряються. У разі незгоди водія з результатами перевірки КТЗ, а також перевірки КТЗ, які належать іноземцям, застосовуються засоби фото- і кінозйомки, відеозйомки для збереження результатів цієї перевірки.

Складений працівником ДАІ Акт перевірки не є підставою для оформлення результатів проведення державного технічного огляду.

У разі виявлення технічних несправностей складових частин КТЗ, працівник ДАІ робить відповідну відмітку в Акті перевірки, а також складає протокол про адміністративне правопорушення.

Результати перевірки, проведеної працівником ДАІ, можуть бути оскаржені в установленому законодавством порядку.

Складені акти перевірки та матеріали фото- і кінозйомки, відеозйомки, якщо такі робились під час перевірки, протягом доби реєструються в підрозділі Державтоінспекції.

Складений Акт перевірки на КТЗ, зареєстрований в іншій місцевості, у триденний термін разом з іншими матеріалами направляється до підрозділу Державтоінспекції за місцем державної реєстрації КТЗ.

У разі виявлення в КТЗ, що належать іноземцям, технічних несправностей та переобладнання КТЗ з порушенням вимог стандартів, правил і нормативів, копія протоколу про адміністративне правопорушення в триденний термін разом з копіями матеріалів перевірки надсилаються до МВС.

Контроль за дотриманням порядку обліку, зберігання матеріалів перевірки технічного стану КТЗ покладається на керівника відділу (відділення) Державтоінспекції (автомобільно-технічної інспекції).

Перевірки дотримання порядку проведення технічного стану КТЗ під час їх експлуатації та обліку цієї роботи в підпорядкованих підрозділах здійснюються працівниками автомобільно-технічної інспекції управлінь (відділів) Державтоінспекції ГУМВС, УМВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі щокварталу.

Справи з матеріалами перевірок технічного стану КТЗ зберігаються протягом трьох років.

5.2 Порядок виконання роботи

1. Оформити заяву (для фізичних осіб і організацій) на одержання свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (Додаток Г).
2. Заповнити екранну форма вводу інформації про реєстрацію транспортного засобу (Додаток Д).
3. Оформити свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (Додаток Е).
3. Оформити тимчасовий реєстраційний талон (Додаток Ж).
4. Оформити заяву (для фізичних осіб і організацій) про зняття з обліку транспортного засобу (Додаток К).

5.3 Контрольні запитання

1. Які транспортні засоби допускаються до участі в дорожньому русі на Україні?
2. Документи, що є підставою для реєстрації транспортних засобів.
3. Які транспортні засоби підлягають реєстрації й обліку? Які державні організації здійснюють їхню реєстрацію?
4. Основні правила державної реєстрації, обліку транспортних засобів.
5. Які транспортні засоби забороняється знімати з обліку?
6. Умови допуску транспортних засобів до поїздки за кордон.
7. В яких випадках забороняється експлуатація транспортних засобів?
8. Перевірка технічного стану транспортних засобів під час їх експлуатації.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України “Про дорожній рух” (із змінами, внесеними згідно із Законами від 02.12.2010 р. № 2756-VI) / Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 31. – стаття № 338
2. В.А. Иларионов Правила дорожного движения и основы безопасного управления автомобилем / В.А. Иларионов и др. – [4-е изд.] – М.: Транспорт, 1997. – 446 с.
3. Коноплянко В.И. Организация и безопасность дорожного движения: учеб. для вузов. / В.И. Коноплянко. – М.: Транспорт, 1991. – 183 с.
4. Правила дорожнього руху. Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ від 03.09.2009 р. № 934. – Х.: Видавничий центр "Єдинорог", 2010. – 80 с.
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.01.1992 р. № 47 “Про затвердження зразків національних та міжнародного посвідчень водіїв і документів, необхідних для реєстрації транспортних засобів” (із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ від 27.01.2010 р. № 94) // Офіційний Вісник України. – 2010. – № 8. – 127 с.
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 20.05.2009 р. № 490 “Про затвердження Порядку державної акредитації закладів, що проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, та атестації їх спеціалістів // Урядовий кур'єр. – 2009. – № 101. – 10.2009.
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 30.03.94 р. № 198 "Про затвердження Єдиних правил ремонту і утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, правил користування ними та охорони" (зі змінами і доповненнями, внесеними Постановами КМ від 21.02.2007 р. № 263) // Офіційний Вісник України. – 2010. – № 14. – С. 34–36.
8. Закон України «Про міліцію» від 20.XII.1990 № 565-XI (із змінами, внесеними згідно із Законами від 22.12.2010 р. № 2852-VI) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – стаття № 20.
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 7.09.1998 р. № 1388 “Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів” (зі змінами, внесеними згідно з Постановами КМ від 07.07.2010 р. № 559) // Офіційний Вісник України. – 2010. – № 5. – С.29–36.
10. Планування і забудова міських і сільських поселень: ДБН 360-92. – К.: Держбуд України, 2002. – 113с.
11. Засоби транспортні дорожні. Експлуатаційні вимоги безпеки до технічного стану та методи контролю: ДСТУ 3649-97 [Чинний від 01.01.1999]. – К.: Держспоживстандарт України. – 1998. – 21с.

Додаток А

Зразок свідоцтва про закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв

(найменування закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв)

СВІДОЦТВО

Серія _____ № _____

Видано громадянину (громадянці) _____
 про те, що він (вона) пройшов (пройшла) підготовку
 з _____ 20 ____ р. по _____ 20 ____ р.
 за програмою

і на випускних екзаменах відповідно до протоколу № _____
 від _____ 20 ____ р. одержав (одержала) такі оцінки
(задовільно, добре, відмінно):
 правила дорожнього руху _____
 будова, експлуатація і технічне обслуговування автомобіля _____
 практичне керування автомобілем _____
 Голова комісії _____
 Керівник закладу _____

М.П.

Видано посвідчення водія серії _____ № _____

(найменування реєстраційно-екзаменаційного підрозділу
 Державтоінспекції)

_____ 20 ____ р.

М.П.

Свідоцтво не є документом, що надає право на керування транспортним засобом.

Додаток Б

Зразок заяви на одержання, обмін, одержання дубліката посвідчення водія (талона до посвідчення)

У РЕП ДАІ _____

від громадянина _____

число, місяць, рік народження _____

місце народження _____

жителя _____

працюючого _____

на посаді _____

Паспорт серії _____ № _____

виданий _____

(ким, коли)

ЗАЯВА

Прошу видати, обміняти, видати дублікат посвідчення водія, (талону до посвідчення водія) *(непотрібне закреслити)*

Посвідчення водія серії _____ № _____ одержав в ДАІ _____

(область, край, республіка)

(число, місяць, рік)

До заяви додаю такі документи:

1. _____

2. _____

(особистий підпис)

"__" "_____" 20__ р.

Службові відмітки РЕП ДАІ:

Видане посвідчення водія серії _____ № _____

категорії _____

"__" "_____" 20__ р.

Державтоінспектор _____

(підпис)

Додаток В

Зразок посвідчення водія та талона до посвідчення водія

UA УКРАЇНА УКРАИНА UKRAINE UKRAINE	ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ ВОДИТЕЛЬСКОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ DRIVING LICENCE PERMIS DE CONDUIRE	Зображення Державного Прапора України
Місце для фотокартки	1.	
	2.	
	3.	
	4а.	
	4б.	
	4с.	
	5.	
7.		
9.	Особливі відмітки	

	9	10	11	12
1. Прізвище/Surname	A1 піктограма			
2. Ім'я та по батькові/Given name(s)	A піктограма			
3. Дата і місце народження/Date and place of birth	B1 піктограма			
4а. Дата видачі/Date of issue	B піктограма			
4б. Дата закінчення строку дії/Expiry date	C1 піктограма			
4с. Назва установи, що видала посвідчення/Issuing authority	C піктограма			
5. Серія і номер посвідчення/License number	D1 піктограма			
7. Підпис власника/Holder's signature	D піктограма			
9. Категорія/Category	BE піктограма			
10. Категорія дійсна з/Category issuing date	C1E піктограма			
11. Категорія дійсна до/Category expire	CE піктограма			
12. Обмеження /Restrictions	D1E піктограма			
	DE піктограма			
	T піктограма			
	12.			
Серія і номер посвідчення	Серія і номер бланка			

Примітки:

1. Національне посвідчення водія виготовляється з полімерного матеріалу формату ІД-1, або з паперу розміром 105 x 147 міліметрів згідно із стандартом та ламінується.

2. Записи на лицевому боці, що відповідають реквізітам "1. Прізвище", "2. Ім'я. По батькові", дублюються літерами латинського алфавіту.

3. Текст, виділений курсивом, не друкується.

Талон до посвідчення водія (лицевий бік)

5	5	5	5	4	4	4	4	3	3	3	3	2	2	2	2	1	1	1	1	Код
Талон КІА № 000001																				
до посвідчення водія Серії _____ № _____ Категорії А В С D E																				

Прізвище _____										Ім'я _____										
По																				
батькові																				
Виданий																				
(підрозділ ДАІ)										М.П. " __ " _____ 20__р.										
Посвідчення вилучено										Посвідчення вилучено										
" __ " _____ 20__р.										" __ " _____ 20__р.										
_____										_____										
(посада, прізвище, підпис)										(посада, прізвище, підпис)										
Повернено										Повернено										
" __ " _____ 20__р.										" __ " _____ 20__р.										
М.П. _____										М.П. _____										
(посада, прізвище, підпис)										(посада, прізвище, підпис)										
Дає право керувати ТЗ протягом місяця з дня вилучення посвідчення																				
10	10	10	10	9	9	9	9	8	8	8	8	7	7	7	7	6	6	6	6	Код

Талон до посвідчення водія (оборотній бік)

код	1	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	3	4	4	4	4	5	5	5	5
Дата по-рушення																				
Серія, № нагрудного знака																				
Перелік порушень ПДР водіями, за які робиться відмітка в талоні	Керування ТЗ у стані сп'яніння, ухилення від проходження огляду на стан сп'яніння				Перевищення встановленої швидкості руху більше ніж на 20 км/год				Порушення правил проїзду перехресть або залізничних переїздів				Порушення правил обгону, маневрування та зустрічного роз'їзду				Порушення правил проїзду пішохідних переходів			
	Порушення правил, яке спричинило аварійну ситуацію або ДТП				Проїзд на заборонний сигнал світлофора або жест регулювальника				Невиконання вимог працівника міліції про зупинку ТЗ або залишення місця ДТП				Керування незареєстрованим ТЗ без н/з або з підробленим, нестандартним, умисно прихованим н/з				Невиконання вимог про надання переваги в русі			
Серія, № нагрудного знака																				
Дата по-рушення																				
код	6	6	6	6	7	7	7	7	8	8	8	8	9	9	9	9	10	10	10	10

Додаток Г

Зразки заяв (для фізичних осіб і організацій) на одержання свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу

Зразок для фізичних осіб

РЕП ДАІ

(назва реєстраційно-екзаменаційного підрозділу)

Від _____
(прізвище, ім'я, по батькові власника ТЗ)

Рік народження _____, що проживає _____
(район, населений пункт, вулиця)

будинок _____, корпус _____, кв. _____, телефон _____

Паспорт (документ, що його замінює): _____

серія _____, № _____, виданий _____

ЗАЯВА

Прошу зареєструвати (перереєструвати), видати свідоцтво про реєстрацію ТЗ, тимчасовий реєстраційний талон, номерні знаки на належний мені транспортний засіб (непотрібне закреслити), придбаний

(вказати відомості про документи, що підтверджують

придбання транспортного засобу)

Відомості про транспортний засіб

Тип ТЗ	Марка і модель	Тип кузова	Рік випуску	Колір	Об'єм двигуна	№ шасі (рами)	№ кузова	Повна маса	Маса без навантаження	Свідоцтво про реєстрацію (техпаспорт)	Номерний знак	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Стоянка розташована за адресою: _____

До заяви додаю такі документи:

1. _____

2. _____

3. _____
 4. _____
 " ____ " _____ 20__ р.

 (особистий підпис власника або
 уповноваженої особи)

Службові відмітки ДАІ

Облікові дані транспортного засобу (марка, модель, ідентифікаційні номери двигуна, шасі (рами), кузова (коляски) відповідають вказаним у заяві.

" ____ " _____ 20__ р. Державтоінспектор

 (підпис, ПІБ)

Рішення

 (резольюція та підпис уповноваженої посадової особи, яка приймає рішення)

" ____ " _____ 20__ р.

Здані: номерні знаки для разових поїздок, _____
 номерні знаки інших країн (непотрібне закреслити)

Видані: номерні знаки серії _____
 свідоцтво про реєстрацію ТЗ серії _____ № _____
 тимчасовий реєстраційний талон серії _____ № _____
 (непотрібне закреслити)

" ____ " _____ 20__ р. Державтоінспектор _____
 (паспортист) (підпис, ПІБ)

Номерні знаки, свідоцтво про реєстрацію ТЗ, тимчасовий реєстраційний талон одержав (непотрібне закреслити)

 (підпис власника або уповноваженої особи)

Зразок для юридичних осіб

РЕП ДАІ

(назва реєстраційно-екзаменаційного підрозділу)

ЗАЯВА

Прошу зареєструвати (перереєструвати), видати свідоцтво про реєстрацію ТЗ, тимчасовий реєстраційний талон, номерні знаки на належний мені транспортний засіб (непотрібне закреслити), придбаний

(вказати відомості про документи, що підтверджують

придбання (право власності) транспортного засобу)

Від _____

(повна назва юридичної особи)

Належить до сфери управління _____

(назва міністерства, іншого органу виконавчої влади)

Місцезнаходження юридичної особи _____

Стоянка розташована за адресою: _____

На підставі документів:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

Відомості про транспортний засіб

Тип ТЗ	Марка і модель	Тип кузова	Рік випуску	Колір	Об'єм двигуна	№ шасі (рами)	№ кузова	Повна маса	Маса без навантаження	Свідоцтво про реєстрацію (техпаспорт)	Номерний знак	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Оформлення транспортного засобу доручається провести _____

(ПІБ представника)

_____, підпис якого _____ підтверджується.
(зразок підпису)

Місце для Керівник організації _____
(підпис та ПІБ)

печатки Головний бухгалтер _____
(підпис та ПІБ)

" ____ " _____ 20 ____ р.

Службові відмітки ДАІ

Облікові дані транспортного засобу (марка, модель, ідентифікаційні номери двигуна, шасі (рама), кузова (коляски) відповідають вказаним у заяві.

" ____ " _____ 20 ____ р.

Державтоінспектор

(підпис, ПІБ)

Рішення _____
(резолуція та підпис уповноваженої посадової особи, яка приймає рішення)

" ____ " _____ 20 ____ р.

Здані: номерні знаки для разових поїздок, _____
номерні знаки інших країн (непотрібне закреслити)

Видані: номерні знаки серії _____
свідоцтво про реєстрацію ТЗ серії _____ № _____
тимчасовий реєстраційний талон серії _____ № _____
(непотрібне закреслити)

" ____ " _____ 20 ____ р. Державтоінспектор _____
(паспортист) (підпис, ПІБ)

Номерні знаки, свідоцтво про реєстрацію ТЗ, тимчасовий реєстраційний талон одержав (непотрібне закреслити)

(підпис представника юридичної особи)

Додаток Д

Екранна форма вводу інформації про реєстрацію транспортного засобу

TNWIN		Активність1 Спецоблік0 NZA 111106723 Операцій 1 ISN 1647913	
Режим	Дата	Звірів	Оператор
Прийняв			Кільк.змін2
Операція			Тимч.облік
МРЕВ	М.		Арешт
Держ.номер:	-	[]- Співпадінь
Поп.держ.н.	-	[]- ДНО ДВ0
Техпаспорт	-	[]- куз38 -ш.0
Поп.тех.п.	-	[]- від
Марка			Пас. місце
Кузов	-		Идентифікатор ТЗ
NN: двиг. 0		шасі	кузов
Объем двиг.		Паливо	Маса (п/с)
Рік випуску		Циліндрів	Дверей
ФІЗИЧНА ОС	Регіон	Колір	Відмітки Дійсно за наявності свідоцтва про р
ПІП укр.	[]]] Дата народж
ПІП лат.	[]]] Посвідчення водія
Паспорт	.	.	Дім Корп.
Місце роботи		Вул	Кв.
			Посада
Вихід - F12 Пошук - F11 Запис - F2 Сторінка - End Історія - Esc F2			
Поділити пачку - F3 Об'єднати пачки - F7 Пересилка карток - Esc F7			
Счетчик: 3 ^ V <Список>Замена>			

Додаток Е

Зразок свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу

УКРАЇНА UA UKRAINE		Серія та номер свідоцтва	
СВІДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ CERTIFICAT D'IMMATRICULATION		С ВЛАСНИК	
A	Реєстраційний №	С АДРЕСА:	
D	Марка Модель	Область	
B	Рік випуску Колір	Район	
E	Шасі (кузов, рама, коляска) №	Нас. пункт	
F	Тип ТЗ	Вул.	
G	Повна маса Маса без навантаження Об'єм двигуна	Буд. кв.	
Особливі відмітки:		Видано	
		ДАІ ГУМВС УМВС України	
Серія та номер свідоцтва		М. П. Дата видачі	

Додаток Ж

Зразок тимчасового реєстраційного талону

УКРАЇНА UA UKRAINE	Власник
Тимчасовий реєстраційний талон	
Реєстраційний № _____ Марка _____ Модель _____ Рік випуску _____ Колір _____ Двигун № _____ Шасі (рама) № _____ Кузов (коляска) № _____ Тип ТЗ _____	Адреса: Область _____ Район _____ Нас. пункт _____ Вулиця _____ Буд. _____ корп. _____ кв. _____ Виданий _____ (Назва РЕП ДАІ) «__» _____ 20__ р. Дійсний до «__» _____ 20__ р.
Особливі відмітки:	Начальник РЕП ДАІ _____ (підпис) М. П.
ААА № 0000000	

Примітки:

1. Бланки тимчасових реєстраційних талонів виготовляються з паперу.
2. Заявки на виготовлення бланків тимчасових реєстраційних талонів подаються до ГУДАІ МВС України разом із заявкою на спецпродукцію ДАІ.

Додаток К

Зразок заяви (для фізичних осіб і організацій) про зняття з обліку транспортного засобу

Зразок для фізичних осіб

РЕП ДАІ

(назва реєстраційно-екзаменаційного підрозділу)

Від _____

(прізвище, ім'я, по батькові власника ТЗ)

Рік народження _____, що проживає _____

(район, населений пункт, вулиця)

будинок _____, корпус _____, кв. _____, телефон _____

Паспорт (документ, що його замінює): _____

серія _____, № _____, виданий _____

ЗАЯВА

Прошу зняти з обліку (вибракувати) належний мені транспортний засіб (непотрібне закреслити), у зв'язку із _____

(вказати причину: зміною місця проживання, відчуженням, виїздом за кордон тощо)

Відомості про транспортний засіб

Тип ТЗ	Марка і модель	Тип кузова	Рік випуску	Колір	Об'єм двигуна	№ шасі (рами)	№ кузова	Повна маса	Маса без навантаження	Свідоцтво про реєстрацію (техпаспорт)	Номерний знак	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

До заяви додаю такі документи:

1. _____

2. _____

3. _____

" " _____ 20 _____ р. _____

(особистий підпис власника або уповноваженої особи)

Службові відмітки ДАІ

Облікові дані транспортного засобу (марка, модель, ідентифікаційні номери двигуна, шасі (рама), кузова (коляски) відповідають вказаним у заяві.

" ____ " _____ 20__ р. Державтоінспектор _____
(підпис, ПІБ)

Рішення _____
(резолуція та підпис уповноваженої посадової особи, яка приймає рішення)

" ____ " _____ 20__ р.
Здані: номерні знаки, свідоцтво про реєстрацію ТЗ (техпаспорт), _____
(непотрібне закреслити) _____

Видані: номерні знаки для разових поїздок _____
свідоцтво про реєстрацію ТЗ серії _____ № _____

" ____ " _____ 20__ р. Державтоінспектор _____
(паспортист) (підпис, ПІБ)

Номерні знаки для разових поїздок, свідоцтво про реєстрацію ТЗ, одержав
(непотрібне закреслити)

(підпис власника або уповноваженої особи)

Зразок для юридичних осіб

РЕП ДАІ

(назва реєстраційно-екзаменаційного підрозділу)

ЗАЯВА

Прошу зняти з обліку (вибракувати) належний організації транспортний засіб (непотрібне закреслити), у зв'язку із _____

(вказати причину: у зв'язку зі зміною місця стоянки, місцезнаходження, відчуженням, передачею іншим юридичним особам, реорганізацією, ліквідацією юридичної особи тощо)

Від _____
(повна назва юридичної особи)

Належить до сфери управління _____
(назва міністерства, іншого органу виконавчої влади)

Місцезнаходження юридичної особи _____

Стоянка розташована за адресою: _____

На підставі документів:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

Відомості про транспортний засіб

Тип ТЗ	Марка і модель	Тип кузова	Рік випуску	Колір	Об'єм двигуна	№ шасі (рами)	№ кузова	Повна маса	Маса без навантаження	Свідоцтво про реєстрацію (техпаспорт)	Номерний знак	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Зняття з обліку транспортного засобу доручається провести _____

(ПІБ представника)

АДІ ДВНЗ «ДонНТУ»

_____, підпис якого _____ підтверджується.
(зразок підпису)

Місце для Керівник організації _____
(підпис та ПІБ)

печатки Головний бухгалтер _____
(підпис та ПІБ)

" ___ " _____ 20 ___ р.

Службові відмітки ДАІ

Облікові дані транспортного засобу (марка, модель, ідентифікаційні номери двигуна, шасі (рами), кузова (коляски) відповідають вказаним у заяві.

" ___ " _____ 20 ___ р. Державтоінспектор _____
(підпис, ПІБ)

Рішення _____
(резолуція та підпис уповноваженої посадової особи, яка приймає рішення)

" ___ " _____ 20 ___ р.

Здані: номерні знаки, свідоцтво про реєстрацію ТЗ (техпаспорт), _____
(непотрібне закреслити) _____

Видані: номерні знаки для разових поїздки _____
свідоцтво про реєстрацію ТЗ серії № _____

" ___ " _____ 20 ___ р. Державтоінспектор _____
(паспортист) (підпис, ПІБ)

Номерні знаки для разових поїздки, свідоцтво про реєстрацію ТЗ, одержав
(непотрібне закреслити)

(підпис представника юридичної особи)

ЕЛЕКТРОННЕ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

Куниця Анатолій Васильович
Виноградов Микола Семенович
Меженков Артем Володимирович

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ
«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ» (ДЛЯ
СТУДЕНТІВ НАПРЯМУ ПІДГОТОВКИ 6.070101 СПЕЦІАЛЬНОСТІ
«ОРГАНІЗАЦІЯ І РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ»)**

Підписано до друку 2011 р. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. ___. Зам. № __

Державний вищий навчальний заклад
«Донецький національний технічний університет»
Автомобільно-дорожній інститут
84646 м. Горлівка, вул. Кірова, 51
E-mail: druknf@rambler.ru

Редакційно-видавничий відділ

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців, виготовників
і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 2982 від 21.09.2007р.